

ועדה לקידום עסקים

כ' אב תשפ"ו
03 אוגוסט 2026
סימוכין: 2026-0103-576

דו"ח משיבה מספר 6 של הוועדה לקידום עסקים שהתקיימה ביום ראשון, ה' באב תשפ"ו (19.07.2026)

השתתפו:	מר אריאל בזיז	חבר הנהלה, ויו"ר הוועדה
	מר אריה קינג	סגן ראש העיר
	גב' יעל ביטון דה לנגה	חברת הנהלה
לא השתתפו:	מר חיים מאיר כהן	סגן ראש העיר
	מר ישראל קלרמן	סגן ראש העיר
	מר שמואל מרציאנו	משנה לראש העיר
	מר אלחנן מנחם גרוסבוים	משנה לראש העיר
	מר יצחק מאיר ברים	משנה לראש העיר
	גב' יעל ענתבי	משנה לראש העיר
	מר אהרון דוד בלומנשטוק	חבר הנהלה
	מר צביקה אסולין	חבר הנהלה
	מר יונתן פלג פולק	חבר הנהלה
	מר מיכאל הלבדשטאם	חבר הנהלה
	גב' רונית חודז'יב הכהן	חברת הנהלה
נכחו:	מר גיל ריבוש	סמנכ"ל העירייה וראש מינהל לשירותי קהילה
	מר עוזי חן	מנהל אגף לחירום וביטחון
	מר כפיר ניימן	מנהל אגף לקידום עסקים
	גב' חן דיין	מנהלת רשות הצעירים
	עו"ד מורן רביבו	סגנית בכיר ליועמ"ש לעניינים פליליים וראש התביעה העיר
	מר שקד שביט	הממונה על המשל"ט העירוני ומנהל מערכות אבטחה
	מר קובי כהן	ממונה על המאור וחשמל
	גב' שירן חן	מנהלת מחלקה בכירה לקשרי לקוחות, אגף לקידום עסקים
	גב' שמרית בן שיטריט	מנהלת מחלקה בכיר לקידום המרחב העסקי
	מר יוסי בירן	מנהל מרחב אכיפה בכיר
	גב' חן אבו	מנהלת לשכת סמנכ"ל העירייה וראש מינהל תפעול
	מרדוד אוזון	מנהל מרחב עסקי מרכז העיר ושוק
	מר נעם בן נון	מנהל מערך הרובעים

ועדה לקידום עסקים

Business Promotion Committee | لجنة لترويج الأعمال

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haair@jerusalem.muni.il

ועדה לקידום עסקים

מנהל רובע מרכז	מר יובל יעקב
מנהל מוקד שליטה	מר לירון דרעי
יו"ר להב	מר שלומי בן גור
יחידה לדרי רחוב, רווחה	מר תומר בן יוחנן
עוזרת לחבר הנהלה, אריאל בזיז	גב' עדי סידיס
מש"ק מרכז העיר, תחנת לב הבירה	מש"ק אבי סרצ'י
בעלים מסעדת "פינתי"	מר מאור מיכה
בעלת חנות בנחלת שבעה	גב' מורן לחמי
בעל בר MIKE'S PLACE	מר ראובן בייזר
בעל 3 חנויות בדוידקה	מר יעקב לוי
בעלת חנות גלידה במרכז העיר	מר רועי בנימן
בעל עסק במרכז העיר	מר אלי פושקר

מזכירת הוועדה : אור בוזגלו

ועדה לקידום עסקים

Business Promotion Committee | لجنة لترويج الأعمال

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לקידום עסקים

נושא הישיבה: מדרחוב בן יהודה

1. דברי פתיחה - מר אריאל בזיז, חבר הנהלה ויו"ר הוועדה לקידום עסקים

מר אריאל בזיז פתח את הישיבה ובירך את הנוכחים.

מר בזיז הציג בפתיחת הדיון את נושא דרי הרחוב, וציין כי מדובר בתופעה שהחריפה משמעותית ומשפיעה על העסקים בעיר.

מר בזיז הדגיש כי מטרת הוועדה היא להציג תמונת מצב, לסקור את הפעולות שנעשות לשיפור המצב, ובעיקר להקשיב לבעלי העסקים ולשמוע ממקור ראשון על ההתמודדות והקשיים שהם חווים ביומיום.

2. ביטחון וסדר ציבורי במדרחוב, התייחסות אנשי המקצוע

א. מר כפיר ניימן, מנהל האגף לקידום עסקים

מר ניימן סקר את הפעולות שננקטו מאז החרפת תופעת דרי הרחוב במרכז העיר, ובהן הקמת צוות עבודה משותף לעירייה, למשטרה ולבעלי העסקים, טיפול בפניות שוטפות, שיפור הנראות והתשתיות (ניקיון, תאורה והסרת גרפיטי), חיזוק האכיפה והסיורים המשטורתיים, קידום התקנת מצלמות, בחינת החלפת ספסלים למניעת לינה במרחב הציבורי ועידוד פתיחת עסקים ליצירת תנועה וביטחון.

מר ניימן ציין כי המטרה היא לצמצם את התופעה ולהחזיר את מרכז העיר למרחב בטוח ומזמין עבור התושבים, המבקרים ובעלי העסקים.

ב. מר גיל ריבוש, סמנכ"ל העירייה וראש מינהל לשירותי קהילה

מר ריבוש ציין כי גורמי המקצוע שותפים לדאגת בעלי העסקים ופועלים לשיפור המצב, תוך הדגשה כי קיימת שונות בין אוכלוסיות שונות הנמצאות במרחב הציבורי, כגון דרי רחוב צעירים ואנשים המתמודדים עם קשיים שונים.

מר ריבוש ציין כי העירייה אינה מפעילה שירותי לינה במרכז העיר, אך קיימים גורמים פרטיים שעושים זאת. בנוסף, גורמי הרווחה והטיפול מבצעים סיורים, איתור ופנייה לדרי רחוב, אך אינם יכולים לכפות קבלת סיוע או פתרונות דיור.

עוד הדגיש מר ריבוש כי נדרש שילוב בין טיפול רווחתי, אכיפה ושיתוף פעולה בין כלל הגורמים, וכי אין פתרון מיידי להרחקת דרי רחוב מהמרחב הציבורי ללא מענה טיפולי כולל.

ועדה לקידום עסקים

Business Promotion Committee | لجنة لترويج الأعمال

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לקידום עסקים

ג. מש"ק אבי סרצ'י, מרכז העיר, תחנת לב הבירה, משטרת ישראל
מש"ק סרצ'י ציין כי הוגברו הסיוורים המשטרתיים והשיטור העירוני באזור מרכז העיר, באמצעות נוכחות יומיומית של צוותי יס"מ, שיטור רכוב ורגלי, וכן בוצעו פעולות ניקיון ופינוי מפגעים כגון מזרנים וחפצים של דרי רחוב.

לצד זאת, הדגיש מש"ק סרצ'י כי נדרש שיתוף פעולה משמעותי יותר עם גורמי הרווחה, מאחר שטיפול באמצעות הרחקה ואכיפה בלבד אינו מהווה פתרון ארוך טווח. וכן, יש צורך במענה טיפולי כולל עבור דרי הרחוב, הכולל איתור, ליווי וסיוע במציאת פתרונות דיור ותמיכה.

ד. מר עוזי חן, מנהל אגף חירום וביטחון
מר חן הדגיש כי ההתמודדות עם תופעת דרי הרחוב מחייבת טיפול כוללני ומתואם בין כלל הגורמים ולא פעולות נקודתיות בלבד.

מר חן הדגיש כי התקנת מצלמות ושיפור התיעוד הם צעדים חשובים אך אינם מהווים פתרון מלא לתופעה, אלא כלי מסייע בלבד.

בנוסף, ציין מר חן כי לצד אכיפה ובקרה, יש צורך בהחזרת הציבור למרחב באמצעות פעילות חיובית, אירועים, ניקיון וחיזוק הנוכחות במרחב הציבורי, כפי שנעשה במקומות אחרים בעיר, במטרה לשנות את המציאות בשטח.

ה. גב' חן דיין, מנהלת רשות הצעירים
גב' דיין ציינה כי מורגש שינוי במרקם החיים במרכז העיר וכי קיימת תחושת ביטחון פחותה ביחס לעבר, אף שעדיין קיימת פעילות של צעירים במרחב.

גב' דיין הדגישה כי נדרשת פעולה משולבת של טיפול בתופעות לצד החזרת הציבור והצעירים למרכז העיר באמצעות אירועים ופעילויות קהילתיות.

גב' דיין הוסיפה כי רשות הצעירים, בשיתוף קידום עסקים, מקדמת יוזמות קיץ ואירועים במרכז העיר במטרה להגביר את הנוכחות במרחב, אך הדגישה כי נדרש פתרון הוליסטי שיאפשר לאנשים להגיע ולהישאר במקום.

3. התייחסות בעלי עסקים

במהלך הדיון הועלו התייחסויות מצד נציגי בעלי העסקים שטענו כי תופעת דרי הרחוב במרכז העיר פוגעת באופן משמעותי בתחושת הביטחון, בפעילות העסקית ובתדמית האזור.

בנוסף הדגישו כי הם מתמודדים עם אירועי אלימות, גניבות, שימוש בסמים, ונדליזם, הפרות סדר והטרדת עוברים ושבים, לצד תחושה של היעדר אכיפה ומענה מספק מצד הרשויות.

ועדה לקידום עסקים

Business Promotion Committee | لجنة لترويج الأعمال

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לקידום עסקים

4. דברי סיכום - מר אריאל בזיז, חבר ההנהלה ויו"ר הוועדה, מחזיק תיק העסקים והרובעים

מר אריאל בזיז, חבר ההנהלה ויו"ר הוועדה, סיכם את הישיבה והודה למשתתפים על הדיון הפורה.

מר בזיז הדגיש כי כלל גורמי המקצוע עוסקים בנושא באופן שוטף, אך יש צורך לעבור מטיפול נקודתי בתקלות לגיבוש תוכנית עבודה הוליסטית ורחבה.

מר בזיז הציע להקים צוות עבודה משותף לכלל הגורמים הרלוונטיים: עירייה, משטרה, רווחה, פיקוח, תביעה עירונית, קידום עסקים וגורמי חברה אזרחית שיגבש תוכנית עם יעדים, מדדים ולוחות זמנים, שתובא לאישור ראש העיר ומועצת העיר.

בנוסף ציין מר בזיז כי העירייה תבחן קידום צעדים מגוונים לשיפור מרכז העיר, בהם עידוד פעילות עסקית, טיפול בתאורה, שדרוג המרחב הציבורי, קיום אירועים וירידים וחיזוק הנוכחות במרחב, לצד מענה מהיר לסוגיות נקודתיות.

תמליל הישיבה מצורף בזאת ומהווה חלק בלתי נפרד מהדוח.

אריאל בזיז
2/3.10
חבר ההנהלה
יו"ר הוועדה

ועדה לקידום עסקים

Business Promotion Committee | لجنة لترويج الأعمال

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה לקידום עסקים – תמליל

מספר הוועדה : 0

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ה' באב תשפ"ו (19.07.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 17:30

שעות סיום הוועדה : 19:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

אריאל, יו"ר הוועדה:

אנחנו מתחילים. מכבדים אותנו בנוכחותם סגן ראש העיר אריה קינג... חברת הנהלת העיר, פספסתי פה חבר מועצה, לא? גיל ריבוש סמנכ"ל קהילה של העירייה. כפיר ניימן מנהל אגף קידום עסקים, עוזי חן מנהל אגף חירום וביטחון.

עוזי חן:

ראש התביעה העירונית.

אריאל, יו"ר הוועדה:

חן דיין.

יעלה ביטון דה לנגה:

ראשת. גאה.

אריאל, יו"ר הוועדה:

ראש.. מנהלת רשות צעירים. מורן רביבו התובעת העירונית ותודה רבה למכובדים שפספסתי, סליחה. מכובדיי כולם מה שנקרא. סדר יום של הוועדה לקידום עסקים מספר 6. אנחנו נתעסק היום, זה התחיל באמת ברחוב בן יהודה אבל התפזרנו פה למרכז העיר. הנושא הראשון שעל סדר היום זה באמת כל סוגי דרי הרחוב. יש פה הרבה בעלי ובעלות עסקים איתנו, יובל יעקב ונועם בן נון גם כן איתנו פה היום. יש פה איתנו הרבה בעלי עסקים.

יעלה ביטון דה לנגה:

יובל יעקב כבר יכול להיות חבר ועדה רשמי, אתה נמצא כבר..

אריאל, יו"ר הוועדה:

הוא חבר ועדה רשמי, מה זאת אומרת?

דובר:

חבר מועצה.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, בדיוק.

דובר:

חבר מועצה..

אריאל, יו"ר הוועדה:

גם נציג משטרת ישראל פה איתנו.

דובר:

מי זה?

יעלה ביטון דה לנגה:

נציג משטרת ישראל.

דובר:

מי זה? זה ממועמדים.

אריאל, יו"ר הוועדה:

באמת הסוגיה שאנחנו נתחיל בה היום זה כל סוגי דרי הרחוב. יש פה איתנו הרבה בעלי עסקים שהם נמצאים ובעצם הם חווים את המצוקה היום-יומית שלנו כאן בעיר. להגיד את האמת, היה לנו באמת, הייתה, עדיין, בעיצומה אינפלציה מאוד מאוד משמעותית בנושא, ואנחנו מכנסים את הוועדה סביב הנושא הזה, כדי באמת שגם תשמעו רגע דוח מצב על מה קורה, איזה מהלכים אנחנו עושים כדי לנסות למגר ולשפר את המצב והעיר, וגם ואולי קודם כל לשמוע אתכם, לחוויה האישית שלכם. אנחנו בסוף, כל אחד עובד פה בערוצים מקבילים ובסוף איכשהו הטלפון שבור הזה, דברים מגיעים לקצה לא בצורה כמו שאתם חווים את המצוקה הזאת ביום-יום. אז נתחיל בסקירה, שלך או של שירן?

כפיר:

אני אתחיל.

אריאל, יו"ר הוועדה:

יאללה, נתחיל בסקירה של מנהל האגף קידום עסקים.

כפיר ניימן:

אז קודם כל שלום לכולם. נראה לי אני מכיר את כולכם, אם לא את רובכם. חלק מ.. נקרא לזה, מהבקשה שאנחנו קיבלנו, זה המצוקה של דרי הרחוב, אם זה בכיכר הדוידקה, אם זה בבן יהודה, סמטת דרום כמובן. כל האירוע הזה התחיל ממה שאני מכיר, סביב פסח, באמת קצת לפני פסח, ישבו פה בעלי עסקים מרחוב בן יהודה, פתחנו קבוצת עבודה. בסדר? קבוצת עבודה שהיא כוללת את מינהל רווחה, מינהל תפעול, בעלי עסקים, משטרה, אגף קידום עסקים, והתחלנו לטפל בזה ברמה של, אוקיי, אם יש קריאות, מתחילים להעביר בפינג-פונג, ולראות איך מתפעלים את ה.. אני אקרא לזה, את האירוע הזה בצורה נקודתית. מצד אחד זה עובד, מצד שני לא. אוקיי? בסופו של דבר, גם

עוזי יושב פה, מנהל אגף חירום וביטחון, התחלנו לאט-לאט להבין שאין מצלמות שחולשות על האזור הזה, וקשה לתחקר לאחר אם דברים קורים, שאנחנו לא נמצאים או לא ערים. בסדר? ודברים קורים. יש פה בעלי עסקים שיכולים להעיד שיש גנבות, בסדר? גם אם אנחנו מטפלים ונקרא לזה ערים בצורה נקודתית כזו או אחרת, אבל אנחנו לא יכולים למגר את זה מאה אחוז. מעבר לזה, הקמנו עסק כי אנחנו הבנו שאחד מהפתרונות שיכולים למגר את התופעה הזאת, זה קודם כל לייצר אווירה, לייצר תנועה, לייצר הליכתיות סביב המקומות האלה. גם עסק, ממש, דקה לפני המונדיאל, הפלאיה ברחוב דורות ראשונים, ממש דורות ראשונים פינת בן יהודה, וזה מתחיל לייצר אווירה. לכל המנגנון הזה הכנסנו את מינהל תפעול. מינהל תפעול ניקה שם את הרחוב, הוריד גרפיטי, ניקוי אבן, תאורה, בסדר? מעבר לזה, המשטרה נכנסה. המשטרה התחילה להיכנס לכל ה... המחוזות שהם יכולים להיות מוקדי התפרעות כאלה ואחרים, מקומות שאנחנו משכנים שם דרי רחוב, והם התחילו לעשות פעולות יזומות שלהם, פעולות מודיעיניות, ואנחנו כבר רואים שהדברים האלה קורים תכלס, בסדר? וזה כן בא לידי ביטוי. מעבר לזה אנחנו מקיימים סיורים אחת לתקופה מסוימת, יחד עם המשטרה, כל הנציגים שגם אמרתי לפני זה, בשביל לראות מה אפשר לעשות עוד. מה אפשר לעשות עוד זה עניין של מינהל תפעול עם אדריכלית העיר, זה להחליף את הספסלים, זה כבר, נקרא לזה בביצוע של עניין תקציב, העניין הנראותי, זה לראות איך אנחנו לא מייצרים להם את הפינות שכיבה האלה, כל המזרנים שהם מוצאים אותם ברחוב. ומצד שני, אנחנו מנסים לייצר כמה שיותר ביטחון, בסדר? אז יש פה את אבי מהמשטרה שיעיד על זה, זה יותר סיורים של המשטרה, זה להבין שיש, נקרא לזה, מישוהו ששומר עלינו. אני כן יודע, כי בסוף חן הנציגה של מינהל תפעול, העניין של המצלמות עלה, ולראות איך אנחנו מתקינים שם מצלמות, כי חייבים את הפיקוח שלו 24/7, וזה לא בפיקוח 24/7, זה גם ברמה של לתחקר לאחר, לראות מה קרה וכן להגיב. המטרה שלנו זה להחזיר את מרכז העיר ל.. אני אקרא לזה, לגדולה, בסדר? שאנשים יבואו לשם, לא יפחדו להסתובב, במיוחד שאנחנו פותחים שם עסקים ואנחנו מעודדים את הפתיחת העסקים. וזה מבחינתי.

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה רבה, כפיר. ברשותכם, אני רוצה רגע שלושה נציגים של בעלי עסקים לתת רגע סקירה על המצב בשטח. גם עקב לוי שהוא נמצא בעצם, העסקים שלו בכיכר הדוידקה. רועי בנימין שיש לו עסקים במדרחוב בן יהודה, ורמי ומורן תיתנו התייחסות לגבי רחוב נחלת שבעה. איתנו גם אלי שהפוקר, שיש לו עמותה שנקראת שבתות וחגים, שלא מזמן נפתח מקום שלה פה במרכז העיר. חשוב לי והנה, אני אומר לכם, דיברתי אתכם אישית על הדבר הזה. חשוב לי רגע שבאמת תציפו את המצוקה ומה אתם חווים ביום-יום, כדי שבאמת תזכו להתייחסות פה מכל הגורמים שמטפלים באירוע, בין אם זה רווחה, משטרה, ביטחון, פיקוח עירוני, עסקים, מה שכולם פה, מינהל תפעול, חן אבו פה מייצגת את המינהל, יחד עם נציגים נוספים. רועי, אני אשמח שתתחיל אתה, מהחוויה האישית שלך, כי אתה חווה את זה, לא רק ברמה שמפריעים לעסק, אלא אנשים שיושבים שם, אלא גם ברמת האלימות ורמה של ביטחון אישי שאתה חווה את זה ביום-יום, אז אני אשמח רגע שתיתן

את הסקירה הזאת ככה, אני אומר לך באמת, בלי פילטרים, כי חשוב לנו לשמוע רגע מה אתה חווה וזה, תעלה את זה בחופשיות.

רועי בנימין:

טוב, אז ככה. אני נראה לי יש לי הכי הרבה מה להגיד פה, למה אני חווה את כל ה..

דובר:

... דורות ראשונים וגלידה פינילו בצומת של בן יהודה, דורות ראשונים.

יעלה ביטון דה לנגה:

...

רועי בנימין:

תודה רבה.

דובר:

גם.. אחר כך תשמעו אותו.

רועי בנימין:

טוב, בקיצור, לעניינינו. אני רוצה להגיד לכם שאמנם צוות קידום עסקים באמת עוזר לנו, והמשטרה אני יודע שהם מנסים לעזור לנו, אבל בשורה התחתונה, אני לא רואה אף אחד מכם מגיע עם הילדים שלו למרכז העיר היום ונותן לילדים שלו להסתובב בחופשיות שם. ולמה? שמו לנו את סינמה הוסטל שם, לא מספיק שהיה את כל ההומלסים בהצטברות שלהם שם, הם מתנקזים לתוך המקום הזה, ורבים, אלימות ככה אחד עם השני כל היום. גם עכשיו פתחו את הסינמה הוסטל וכולם נמצאים שם וחוגגים ושוכבים ומתפשטים שם באמצע הרחוב, משתיינים באמצע הרחוב, גונבים דברים לאור יום. מה עוד? אלימות בלי סוף, רבים אחד עם השני שם, שוכבים על הרצפה, שוברים כיסאות, שוברים זכוכיות, ליד.. ממש.. משפחות שבאים ככה, מישוהו כמה פעמים מוציא שם סכין, אותו בן אדם, ותבחון מהמשטרה לא היה. אפילו אני התמודדתי עם כמה סיטואציות מאותו בן אדם שאיים עליי עם סכין, רץ אחריי עם סכין, ולא קרה כלום. אפילו משטרה לא הגיעה. המינימום של המינימום והמשטרה לא הגיעה.

יעקב לוי:

אתה יכול לטלפן עד מחר, הם לא באים.

דובר:

הם לא באים?

יעקב לוי:

לא. הם לא באים.

רועי בנימין:

המשטרה לא באים, חבל על הזמן. .. לא מעניין אותם. טוב.

דובר:

...

רועי בנימין:

הדבר הבא שאני רוצה להגיד, זה עניין התאורה ברחוב.

אריאל, יו"ר הוועדה:

חכה, רועי, נגיע לזה, נגיע לזה אחר כך. אני כן רוצה אבל, שנייה, אני כן רוצה, אני כן רוצה רגע שתיתן איזושהי התייחסות ספציפית לאחד האירועים שהיה לך במקרה אלימות. אני, תרגיש חופשי, זה חשוב שיידעו את הדברים האלה, כי אני אומר את זה פה ליד כולם, לא יכול להיות שיש לנו פה תושב בעל עסק, שצריך פעם אחר פעם לקחת את החוק לידיים, כדי להרים את התחושה בביטחון האישי שלו, ולהביא למצב שהוא רואה חבורה של ילדות עוברות ברחוב והוא צריך להגן עליהם בגופו כדי שיעברו בשלום, באמצע מרכז העיר.

יעל ביטון דה לנגה:

אני רק רוצה להגיד כחברת.. מה שמך?

רועי בנימין:

רועי.

יעל ביטון דה לנגה:

היי רועי. אני רוצה להגיד לך שכחברת מועצה, שמחזיקה את תיק התיירות, אז אני מקבלת מורי דרך שמפחדים לעבור בה.

רועי בנימין:

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

עם קבוצות, כי הקבוצות מאויימות. אני מקבלת את זה מהדוידקה ואני מקבלת את זה, אם זה שכרות ואם זה זה. אבל אני רוצה להגיד לך שזה עלה פה, ואני חושבת שאתה היית בהנהלה הקודמת, זה עלה פה לראש העיר על ידי בהנהלה הקודמת, שהייתה לפני פחות מחודש. והנושא, מבחינת היקף הדרי רחוב הוא כנראה מאוד זניח פה בעיר. יש בקריית יובל שניים, יש בדוידקה איזה שלושה, ואצלך גם יש איזה..

יעקב לוי:
בדוידקה יש...

יעל ביטון דה לנגה:
לא. יש, לא, לא, לא..

אריה קינג:
בתחנה המרכזית החדשה..

דובר:
יש 40 ו..

יעלה ביטון דה לנגה:
שנייה. רגע, רגע, חבר הכנ..

יעקב לוי:
39, ספרתי.

יעל ביטון דה לנגה:
חבר הכנסת.. אולי תהיה חבר כנסת כי אני לא טועה, נפלט לי. רציתי להגיד לך שאתה.. תעשה הבחנה. אני רואה אותם, אני נתקלת באחרים. בין דרי רחוב שמוגדרים דרי רחוב, נכון? יגיד את זה גיל, לבין כאלו שהם על הטרמפ. נכנסים לרכבת הקלה, יושבים שם..

דוד אוזן:
אבל מה זה משנה לבעל העסק? סליחה שאני קוטע אותך.

יעלה ביטון דה לנגה:
לא, מה שאני... רגע.

אריאל, יו"ר הוועדה:

רגע, דוד.

יעל ביטון דה לנגה:

ממש, אפילו אחד, דוד, אתה צודק, אפילו אחד בשביל בעל עסק, זה אחד יותר מדי שצריך לטפל בו. אני, לא, אני רק אומרת, שאני שמחה שאתה תכף תיתן לנו גם דוגמאות, אבל מעניין שזה מגיע לא רק מבעלי העסקים קבועים שדרים ברחוב הזה, אלא ממזדמנים כמו מורי דרך.

יעקב לוי:

אז זה רק מראה לך שזה עצוב.

יעל ביטון דה לנגה:

זה רק מראה כמה זה חמור.

יעקב לוי:

כמה שזה עצוב.

יעלה ביטון דה לנגה:

רציתי להוסיף את זה.

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה רבה.

יעלה ביטון דה לנגה:

תודה.

רועי בנימין:

תודה רבה לך. טוב, אני בשלושה חודשים, ארבעה חודשים האחרונים אני פתחתי קבוצה של כל בעלי העסקים במדרחוב בבן יהודה, ושם התחלנו להתגלגל וגם עם פינתי ואיחדנו כוחות מה שנקרא עם כל העיר. וכולם סובלים מאותה תופעה, בסדר? כולם חווים את האלימות הזאת. עכשיו, יש כל כך הרבה מקרים שאני כבר לא, לא זוכר להגיד לכם עכשיו את כולם אבל אני אגיד מה שאני זוכר. היה מקרה של בחור שהוא באופן סיסטמטי מוציא סכינים, כבר אמרתי את זה, בחור אתיופי, בסדר? ממוצא אתיופי, שהוא כל פעם הולך עם סכין כזאת, קורא למשטרה, לא מגיעה המשטרה. יוצא מצב שאני למדתי קצת אומנות לחימה, אני אומר קצת בצניעות, אבל למדתי, כל החיים שלי עוסק באומנויות לחימה. ואני מתמודד עם כל הדברים האלה, ובסופו של דבר, מתישהו ייפול עליי איזה תיק, כמו שקרה עם אותו בחור. הבחור הזה שבר ויטרינה שלמה של, ברחוב בן הלל, ממש ניפץ אותה עם בקבוק של ערק, ואחרי כמה שניות הוא התחיל לרוץ עם בקבוק של הערק לעוברי אורח,

ילדים, ילדות. בסדר? ממש ליד פינתי גם. ואז הוא רץ אליי, אני הייתי שם במקרה, אבא שלי יש לו גם עסק שם, אני במקרה הייתי ברחוב הזה. והוא רץ אליי עם הבקבוק של הערק ובא לתת לי אותו לתוך הראש. אני למזלי מהניסיון שלי לא ברחתי, כי אמרתי טוב, אני, אם אני אברח עכשיו הוא כנראה ייתן את זה למישהו אחר שהוא חסר ישע, והורדתי אותו לרצפה. אני נתתי לו פצצה רצינית והוא נפל על הרצפה, והוא כמעט מת. התחילו להביא זה, התחילו לעשות לו פעולות החיאה. עכשיו, בינינו, אני בעל עסק, לא בא לי להתעסק בדברים האלה, לא בא לי להיות בזה, אני התחלתי להחליף צבעים, אני נהייתי כחול, לבן, זה. אמרתי, התחלתי להריץ סרטים, מה, איפה אני הולך להיות בכלא. אמיתי. עכשיו, שוב אני בעל עסק ואני מאמין שאתם הורים לילדים, ואף אחד לא רוצה להיתקל בסיטואציה שהוא אומר לילד שלו, לא לרדת למרכז העיר כי הוא יודע מה הולך שם. וכמו שאמרת, מורי דרך ואנשים שכבר לא מגיעים למרכז העיר, אני קצת מכיר את הרחוב הזה. לאבא שלי יש שם עסק 43 שנה, אני כבר כמה שנים בתוך המדרחוב, אין, אין עבודה שם, לא בגלל מלחמה, לא בגלל שום דבר, בגלל מה שקורה שם עם הדרי רחוב. עכשיו מעבר לזה, הדרי רחוב שעכשיו הכניסו אותם לסינמה הוסטל, זה אמנם נחמד הרעיון, אבל זה לא פתרון, זה לא פתרון למרכז העיר, זה לא פתרון כי הם הולכים ביניהם מכות. רק אתמול דר-רחוב שנתתי לו, אני נתתי לו ניסיון לעשות כמה שקלים ולפתוח לי את הכיסאות והשולחנות בבר, הוא הסביר שהוא הלך מכות עם מישהו שם, כי הוא גנב לו משהו. אז אני אומר לכם, שהחבר'ה האלה מסוממים באופן קבוע. לפני שלושה ימים, אני יושב ברכב, חניתי שם את הרכב, עשיתי כמה אס-אס-אסים סוף היום וראיתי דר-רחוב, הומלס, תקראו לזה איך שאתם רוצים, שיורד מהמרפסת של הזה, קופץ על עמוד, שהוא במקרה גם יכל להתחשמל ולמות אבל בסדר, קפץ מהמרפסת לזה, כי כנראה הוא היה צריך את המנה שלו ופשוט ברח משם, מהסינמה הוסטל. זה, זה מקרים שאנחנו מתמודדים איתם. אין בחורה אחת שעוברת בבטחה ברחוב הזה, אף אחת לא מרגישה זה. ואני מוסיף גם את עניין התאורה שזה עוד יותר משפיע, כי אף אחד לא מגיע בשעות האלה, בשעה תשע הרחוב מת. מת, מת, אף אחד לא עובר שם, כי הרחוב חשוך, וגם ככה יש הומלסים. בסדר? זה הכל ביחד מתנקז, וזה לא רק זה. כל שבוע חדש מגיעה איזה תופעה חדשה, של איזה אחד מסטול לגמרי, ואני צריך להתמודד איתו. אומר לכם פייר, כולם, כל בעלי העסקים, אני לא רואה פה אנשים שבבן יהודה, אבל כל בעלי העסקים פונים אליי, בין אם זה בפרטי ובין אם זה בקבוצה, אומרים לי, רועי, אפשר עזרה? יש לנו פה איזה מישהו. עכשיו, מחילה מבודכם, אני לא באתי להיות פה הגיבור של הרחוב, אני לא מתיימר לעשות את זה, ואנחנו צריכים למצוא לזה פתרון, קודם כל בראש ובראשונה, אני חושב שהסינמה הוסטל אין לו זכות קיום שם במקום הזה, בסדר? אני לא יודע מי אחראי לדבר הזה, מי הביא את זה, אבל אין לו זכות קיום בשום מצב להמשיך להתקיים שם ברחוב הזה. אנשים אשכרה הולכים שם ורואים אנשים מסוממים, והאנשים האלה זה גם תיירות פנים שמגיעים לשם ואומרים, לשם אנחנו לא חוזרים.

יעלה ביטון דה לנגה:

.. נכון, נכון.

דובר:

יעשו להם מקום במרכז העיר?

יעלה ביטון דה לנגה:

אני לא סתם העליתי את זה..

יעקב לוי:

לא, להעיק אותם מהעיר לעזאזל, שיילכו למקום אחר.

רועי בנימין:

הם גם רק מתרבים, זה כל יום יש עוד שבע-שמונה כאלה הומלסים.

דובר:

... באים מחוץ לעיר. 80 אחוז מהם, הם לא ירושלמים.

יעלה ביטון דה לנגה:

היום דיברנו על זה,

דובר:

הם לא ירושלמים.

דובר:

.. בקורונה...

אריאל, יו"ר הוועדה:

יעקב.

יעקב לוי:

כן.

אריאל, יו"ר הוועדה:

רועי, תודה רבה. יעקב, תן רגע התייחסות לגבי האזור של הדוידקה.

יעקב לוי:

טוב, אני, לי קוראים.. לי קוראים יעקב לוי. לי יש חברת נדל"ן גדולה מאוד. היא מחזיקה עשרות אלפי מטרים בירושלים, ובין היתר יש לנו גם כובע נוסף של כמה חנויות יין במרכז ירושלים,

בדוידקה, אגריפס ובשוק מחנה יהודה. אנחנו באופן עקרוני, מאז שנהיה בלגן פה בעיר הזאת, הפסקנו לקנות נכסים בירושלים, לא קונים בירושלים שום דבר, אנחנו מפתחים בתל אביב, ב- התקווה, רחובות, ירושלים לא עושים שום דבר, כי אנחנו פוחדים מה שהולך כרגע, העיר הזו הולכת ומידרדרת. ואני רוצה להגיד לכם שאתם מייפים פה קצת, שלושה אנשים, ארבעה אנשים. אני ספרתי הבורק בדוידקה היה 39 הומלסים. 39 הומלסים, ישנים מתוכם דיירים קבועים 20. 18-20 ישנים.

יעל ביטון דה לנגה:

באמת?

יעקב לוי:

מזרנים, עם שמיכות וזה נהיה קטסטרופה. הבורק צילמתי שמישהו משתין, מוציא את.. באמצע, באמצע הכיכר, מוציא ומשתין, ומחרבנים שם. קטסטרופה..

רועי בנימין:

דרך אגב, דרך אגב, זה אותו בחור עם התקיפות.

יעקב לוי:

כן, יכול להיות.

רועי בנימין:

קיבלתי את הסרטון, כן.

יעקב לוי:

כן, סרטון. זה נהיה קטסטרופה, אי אפשר לעבוד, אנחנו לא עובדים. הנה, יש.. שמנהל שם חנות, הוא התפטר, לא רוצה לעבוד, ואני צריך עכשיו, חיפשתי מישהו לחפש, אי אפשר. החנות ליד, אני לא מוכר להם אלכוהול באופן עקרוני, לא מוכר אפילו בקבוק אחד לאף אחד מהם. השכן לידי מוכר להם רושם להם, לא יודע מה הוא עושה שם, אבל המשטרה, אני טילפנתי עשר פעמים למשטרה, אף פעם המשטרה לא מגיעה, לא הפיקוח העירוני, לא העירייה, לא חירום וביטחון, שום דבר, לא אכפת להם כלום. הדוידקה זה מין איזשהו שלוחה,

יעלה ביטון דה לנגה:

אקסטרטורית.

יעקב לוי:

שרבותי, אקסטריטוריאלי, אין תיירים, כולם בורחים משם. עכשיו עוד פעם חוזר ההוסטל, חוזר ההוסטל בסוף אוקטובר חזרה לשם. מסכנים הטיילים שיבואו לדוידקה, מסכנים. פושעים, גונבים, בוזזים. אתם לא יודעים מה שקורה שם, רבותי.

יעל ביטון דה לנגה:

קיבלתי סרטונים קשים,

יעקב לוי:

קטסטרופה, קטסטרופה רבותי.

יעל ביטון דה לנגה:

דיברתי עם ראש העיר.

יעקב לוי:

היינו פה לפני ארבעה חודשים, אמרו שיטפלו, משטרה יטפלו, כוחות ביטחון, חירום וביטחון, 106, שום דבר לא נעשה. הכל בלוף, הכל שקר. רבותי, אני אומר לכם, זה קטסטרופה. אנחנו סובלים סבל נוראי. שיטור עירייה, אי אפשר לעבור לשם, אי אפשר להתקיים שם. בחורות הם מתנפלים עליהם, הם גונבים, בוזזים, שותים. ועוד דבר זה הכי גרוע שיש, המשטרה שישמע, יש פה משטרה. יש תחנת סמים גדולה מאוד בדוידקה, כל מי שרוצה סמים בירושלים, בא לדוידקה עכשיו. יש שם סוחרים, מחכים להם, בוקר, צהריים וערב מוכרים להם סמים.

דובר:

מה, לכם מוזר?

יעקב לוי:

בפרהסיה, על הספסל..

דובר:

חבר'ה, חבר'ה..

יעל ביטון דה לנגה:

...

דובר:

לא נכנסים לאחת הסמטאות, אני רואה אותם..

יעקב לוי:

מטלפן לעירייה, אומר להם... קחו את המזרנים. קחו את המזרנים בבוקר, תזרקו להם את המזרנים. מה זה, ישנים שם. ישנים, כל פעם, כל לילה שהם ישנים. וזה קטסטרופה רבותי, אנחנו לא יודעים, אתם לא יודעים מה שעוברים, גיהינום. אין חשק לעבוד.

דוד אוזן:

יש מוקד שלישי..

יעקב לוי:

אתם רוצים מאיתנו ארנונה, מיסים, מיסים, מיסים ואתם לא עושים שום דבר בשבילנו, עיריית ירושלים. ואני אומר לכם שניתן לעשות שם. עשה באמת בזיז.. עשה דבר נפלא, שהוציאו את הספסלים משם, אבל זה לא פותר את הבעיה. זה לא פותר את הבעיה. הם באים כל יום, גרפיטי וגרפיטי וגרפיטי, ואני מטלפן כל יום ל-106, ואייל בחור מקסים ועוזר לי, מנקים אבל זה לא.. בואו תראו איך זה נראה. זה נראה כמו דיר חזירים, בואי, אני מזמין אתכם כל חברי העירייה,

יעלה ביטון דה לנגה:

צריך.

יעקב לוי:

תראו מה קורה שם. אי אפשר לעבור שם. אריה, כן, אי אפשר לעבור, אי אפשר לעבור שם. זה, אף אחד לא רוצה לעבור שם, אף אחד לא רוצה להיות שם. זה, תשמעו, בואו, תעזרו לנו.

אריאל, יו"ר הוועדה:

יעקב, תודה.

יעקב לוי:

זה בית משוגעים.

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה רבה, יעקב. רמי, קצר, ואני רוצה התייחסות של בעלי המקצוע לנושא. אנשי המקצוע.

רמי:

תראה, אני, כולם סובלים מהדבר הזה, אבל יש פה, יש עוד מלא בעיות ב... של בני דודים ובני מיעוטים שמסתובבים, והם מציקים לאנשים גם כן, ואופנועים שנוסעים כמו מטורפים במדרכובים. גם את הדברים האלה שגם מציקים, לא מעלים. אנחנו אצלנו... עם ההומלסים, אולי בעיקר הריח יש טיפה, ממש טיפה. שנוררים יש גם כן קצת.

מורן לחמי:

יש, אצלנו זה בעיקר בכיכר המוזיקה,

רמי:

נכון.

מורן לחמי:

שכבר היו מקרים שהלכו פשוט למסעדות וגנבו כספים שאנשים השאירו בשולחנות. כאילו, הם מסתובבים כביכול לקבל... ועל הדרך אוספים מכל הבא ליד. אז היו כמה מקרים כאלה..

יעל ביטון דה לנגה:

סליחה, אפשר רגע? אנחנו לא רואים אותך. תזוזי.. אתם תזוזו, יופי. אהלן.

מורן לחמי:

כן. אז היו כמה מקרים כאלה. אז הדרי רחוב הם לא משתקעים אצלנו ברחוב אבל אני כן חייבת להגיד, ברחוב... ליד golf&co, ממש נהיה שם כמו שאמרת, הם משתינים, מחרבנים, מזרנים, בכל שעות היום, בכל ימי השבוע, ליד המשביר החדש. זה זולג אלינו במהלך היום, אפילו אם אין כאילו משאבי קבע אצלנו ברחוב, וזה בא לידי ביטוי בגניבות, בקיבוץ נדבות...

יעלה ביטון דה לנגה:

... איך תבוא תיירות נכנסת? איך נביא תיירות נכנסת?

מורן לחמי:

וב.. כאלה.

רועי בנימין:

זה העסק הזה, אני לא יודע איך הוא שרד עד עכשיו, באמת. ה-golf&co הזה.

מורן לחמי:

אני לא יודעת איך הן מוכנות לעבוד שם.

רועי בנימין:

אני עובר שם, הכל ריח של שתן.

מורן לחמי:

לא יודעת איך הן מוכנות לעבוד שם. באמת, זה משהו מחריד.

אריאל, יו"ר הוועדה:

מורן, תודה רבה. אני רוצה לומר רגע, לפני ההתייחסות של אנשי המקצוע. קודם כל אני חושב שעולה פה תמונה מאוד מאוד מטרידה לגבי מרכז העיר ירושלים, אזור שאמור להיות הקרם דה לה קרם של ירושלים ואני חושב שעולה פה תמונה מאוד מאוד קשה, בין אם זה בגלל דרי הרחוב, בין אם זה נושאים של פשיעה או דברים כאלה ואחרים, עסקאות סמים. זה, סליחה על ההשוואה, אבל מרכז העיר במקום שבאמת יהיה, לא יודע מה, שדרות אוקספורד, כמו שיש בלונדון, אנחנו פה מדברים על סוג של הארלם, וזאת סיטואציה שאפשר ללכת אחורה, ובתור מישהו שגר במרכז העיר חמש שנים וראה את האינפלציה משנה לשנה של גם עסקים שנסגרים וגם עלייה בפשיעה ודרי רחוב וכל מיני כאלה בתקופת הקורונה, אפשר לחזור ולהאשים אחר כך את הנקודה הזאת, אבל בסוף יש פה סוגיה שאני חושב שכולנו מרגישים שהיא הולכת ומתחממת משנה לשנה, ואנחנו באמת צריכים לראות איזה התייחסות ומה אנחנו עושים בהקדם כדי לטפל בנושא. אני אשמח להתייחסות, גיל, אם תוכל להתחיל.

אריה קינג:

גיל, אפשר? אני רוצה לפני כן.

אריאל, יו"ר הוועדה:

כן.

אריה קינג:

טוב, אני.. מתוודה. גם לי יש עסק בבן יהודה, בסדר? בן יהודה 10, בסדר? ואנחנו, אני לא נמצא שם, כי אני פה, אבל מי שנמצא שם, יושב על המרפסת ורואה את הדברים שהוא מתאר. דרך אגב, יום חמישי היה מפוצץ במדרחוב.

רועי בנימין:

איזה? 10 מה זה? איזה עסק?

אריה קינג:

לא משנה, בבן יהודה.

דובר:

10. חנות..

אריה קינג:

אבל אצלנו לדוגמה נועלים את הבניין, נועלים אותו כדי שלא..

יעלה ביטון דה לנגה:

יש לו משרד שם..

אריה קינג:

היה שם מישהו שמשתיין ושוכב וישן והכל שם בתוך הזה, אז נועלים את הבניין כולו בשבע וחצי..

יעקב לוי:

במנעולים.

אריה קינג:

מה?

יעקב לוי:

במנעולים.

אריה קינג:

כן כן כן. ממש ככה. אז אני מכיר את זה ברמה האישית, לצערי הרב, אני כל הזמן מקבל דיווחים מ.. וגם סרטונים מלמעלה, רואים את כל מה שאתה מתאר ואת כל המריבות והמכות האלו, מלמעלה. ואני חושב שכל מה ש.. כל מה שתיארנו פה, זה תוצאה של דברים שאנחנו כעירייה אחראים להם. אני אתחיל בזה שמישהו הסתכל על הדוידקה, וזה היה נחמד מאוד להסתכל על הדוידקה, כיכר הריח, הסירחון שיש שם, אבל במצד שני של הכיכר, וזה אולי משדר את איך שאנחנו מסתכלים על מרכז העיר. החגיגה של משטרת ישראל שם, הפכה את המקום לחניון, חניון. אנחנו נלחמים במשטרה, שמים עמודים נגד השוטרים, לא נגד אזרחים בכלל. עכשיו מה זה משדר? מה זה משדר לאזרח הפשוט? וואלה, בלגן. כל אחד עושה מה שבא לו, כי יש לו אדום ויש להם צהובים ... צהובים, וזה מסר. זה דבר אחד. דבר שני, הנושא של הריהוט בבן יהודה, הריהוט עם העץ, אתם מכירים שם? אני, אני, יש לי אימיילים עם כל גורמי העירייה שאחראים על הדבר הזה, שנתיים כבר. אנשים, תיירים באים ואומרים לי, אני עובר שם אני רואה אנשים נקרעים להם המכנסיים, הם קמים, יושבים, 'קרעח'. למה? כי יש שם מסמר בורג כבר שנתיים, שנתיים ואנשים אומרים, תתקנו את זה, ככה אנחנו נראים. לכו עכשיו, תלכו לבן יהודה תעלו שם את כל ה.. עשו שם מעטפת וספסלים מעץ סביב כל האדניות שיש שם, הכל שבור. אין ספסל שהוא מושלם. בורג בולט, קרש שבור, קרש חסר. אנחנו. ושאלו תאורה בדורות ראשונים, אנחנו. זה הכל מתחיל בנו וזה, זה עצוב. בשבוע שעבר ישבנו עם, נכון? את ואיתן.. בנחלאות על המקרה רצח, הם אומרים, הם מדברים על אותו דבר. התוצאה שם הייתה רצח, אבל כולם כבר ראו את זה, כולם דיברו על זה, על המסוממים, על המכות שהולכים שם יום-יום. ונתנו לזה לקרות, זה קרה.

יעל ביטון דה לנגה:

קוראים לזה משילות, וזה קצת קשור אליך,

אריה קינג:

נכון, נכון..

יעלה ביטון דה לנגה:

ולמי ש...

אריה קינג:

לא, אני אומר אבל..

אריאל, יו"ר הוועדה:

לא, לא, חבר'ה, לא להפוך את זה לדיון..

יעלה ביטון דה לנגה:

בסדר, אבל אי אפשר ... בלא כלום.

אריה קינג:

אני אומר, אנחנו...

יעלה ביטון דה לנגה:

זה השר שאתה מייצג.

אריה קינג:

זה לא קשור לשר. מה זה קשור לשר?

יעל ביטון דה לנגה:

שהפך את המשילות פה..

אריה קינג:

השר..

יעלה ביטון דה לנגה:

שמזלזלים..

אריה קינג:

מה זה קשור?

יעלה ביטון דה לנגה:

בכל תחום של החיים,

אריה קינג:

בסדר, זה קשור ל.. את צודקת.

יעלה ביטון דה לנגה:

ואתה יודע את זה.

אריה קינג:

אבל אני חושב שזה קשור..

יעלה ביטון דה לנגה:

אל תתכחש.

אריה קינג:

זה קשור לזה שמישהו מדבר אז השני שותק.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן. אה.

אריה קינג:

בזה זה מתחיל. אבל ככה העירייה נראית.

יעלה ביטון דה לנגה:

.. את האמת?

אריה קינג:

קיבלתם שידור..

יעלה ביטון דה לנגה:

...אני לא, זה התפקיד של..

אריה קינג:

שידור, דוגמה איך העירייה מתנהגת.

יעל ביטון דה לנגה:

לא נכון.

אריה קינג:

במקום להתעסק..

יעל ביטון דה לנגה:

הכל מתחיל מלמעלה.

אריה קינג:

הכל מתחיל מזה ששותקים שמישהו אחר מדבר. כמו שאני שתקתי כשכולם דיברו פה. לכן אני אומר, אנחנו צריכים, אנחנו צריכים כעירייה, להביא את הפיקוח והשיטור העירוני, ופטרול קבוע. מישהו.. תסתובבו באירופה, בארצות הברית. אין דבר כזה שאתה לא רואה שם שוטר פיקוח 24/7. ולנו אין את זה. אני חושב שזה התקלה שלנו, בדברים הקטנים, שם נימדד. ואם הדברים הקטנים האלה אנחנו נתמודד איתם, לא נגיע למה שהוא נתקל עם מישהו שרץ שם כי ההוא יידע שהוא ייתקל באיזה פקח או איזה שוטר מהשיטור העירוני. אני חושב שזה המסר, מצלמות זה דבר חשוב, אבל נוכחות שלנו, כי אם לא אנחנו, זה יילך ויתרחב. זה כבר קורה בנחלאות כמו שאמרנו, בשוק מחנה יהודה, איך זה נקרא? בניין כלל. הכל, זה רק הולך ומתפשט, וזה יגיע, כיכר המוסיקה אנחנו שומעים, זה ימשיך, זה גם יגיע פה לכיכר ספרא, כי זה מתפשט ועוד ועוד והם שומעים את זה.

רועי בנימין:

לפה זה לא יגיע, כי הם.. אם זה יגיע לפה, הם ידאגו לטפל בזה.

אריה קינג:

אל תהיה בטוח. אל תהיה בטוח.

יעקב לוי:

חבר'ה, אתם, הרי אתם דיברתם שאולי תעשו איזשה יריד שם תעבור בדוידקה, תעשו את זה.

אריה קינג:

נכון, נכון.

יעקב לוי:

זה יפתור את הבעיה. כבר ארבעה חודשים אמרת שאתם עושים את זה,

אריה קינג:

אני מסכים איתך.

יעקב לוי:

לא עשיתם שום דבר.

אריה קינג:

לכן אני חושב..

יעקב לוי:

שום דבר, אתם, לא עושה כלום העירייה.

אריה קינג:

.. בזה, כיושב ראש הוועדה, אני חושב וזה נכון מה שאמר מר לוי?

יעקב לוי:

מר לוי, כן.

אריה קינג:

שבדין, אחד הדיונים הקודמים שבו, דיברנו על כיכר דוידקה, איך הם לא יהיו? כשאנחנו נהיה שם. אנחנו כבר נעשה שם פעילות, מתוך זה שתהיה שם פעילות חינוכית של העירייה, הם ימצאו מקומות אחרים, יחפשו מקומות אחרים. אני חושב שאנחנו צריכים להיות נוכחים יותר, ו... את זה למעלה, פיקוח, אתה שואל אותי, צוות ייעודי, ייעודי של פיקוח ושיטור עירוני, שכל הזמן יסתובב שם, במיוחד..

יעקב לוי:

שיקימו אולי תחנה.

אריה קינג:

מה?

יעקב לוי:

שיקימו שם תחנה ש..

אריה קינג:

יש תחנה במרכז העיר.

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה, אריה. אני מוכרח לומר שאני מסכים איתך. גיל, ברשותך, אני, בגלל הדברים רוצה שסרצ'י מהמשטרה יתייחס קודם לנושא. ואשמח לדעת מה מבחינת.. לאירוע.

אבי סרצ'י:

כן. אני קודם כל אגיב לאדון הנכבד עם החנות יין, נכון?

יעקב לוי:

כן, כן.

אבי סרצ'י:

אני זוכר אותך מלפני שבע או שמונה שנים.

יעקב לוי:

יעקב, כן.

אבי סרצ'י:

בסדר? שהיינו מגיעים והיית מתלונן על גניבות של בקבוקים או דברים כאלה, נכון?

יעקב לוי:

והייתם באים, טיפלתם, נכון, אבל..

אבי סרצ'י:

והיינו עוצרים. אז אני רק אני אסבר לך את האוזן.

יעקב לוי:

אבל עכשיו אתם לא עושים כלום.

אבי סרצ'י:

שנייה. רק אני אסבר לך את האוזן, בסדר?

יעקב לוי:

נו?

אבי סרצ'י:

כשאתה אומר הדוידקה, הדוידקה ואתה מתקשר ולא באים ולא מגיעים, אז רק אתמול עצרנו שני חשודים שם בדוידקה, ליד החנות שלך, עם רכוש גנוב. אז זה תוצאה של אנשים שמתקשרים ושומרים על קשר עין ומשתפים איתנו גם פעולה, כי אם אתה לא תשתף איתנו פעולה,

יעקב לוי:

מה לשתף אתכם? ..

דובר:

איד, איד הוא ידע?

יעקב לוי:

איד אני..

אבי סרצ'י:

איד אני אדע?

יעקב לוי:

ואיד..

אבי סרצ'י:

איד אני אדע, אחי?

יעקב לוי:

מאיפה אני יודע שזה..

אבי סרצ'י:

אתה שנייה, אדון.

יעקב לוי:

אנחנו מתקשרים כל הזמן ואף פעם לא באים.

אבי סרצ'י:

אני קיבלתי מהקבוצה שהקמנו היום, את הסרטון של הבן אדם, הבחור הזה ש..

יעקב לוי:

עם הפיפי.

אבי סרצ'י:

כן, שמטיל את מימיו ברחוב.

יעקב לוי:

.. זה כל יום הוא עושה ככה.

אבי סרצ'י:

בסדר? חוץ מלצלם,

יעקב לוי:

כן.

אבי סרצ'י:

אתם עושים עוד דברים? מישוהו התקשר על זה למשטרה היום?

אריאל, יו"ר הוועדה:

לא, סרצ'י, אני רגע רוצה לומר משהו. אני לא רוצה שניגלע פה לאירוע של האשמת הקורבן.

אבי סרצ'י:

לא לא, חס וחלילה. אני אומר עוד הפעם. אני, אני..

אריאל, יו"ר הוועדה:

שואל שאלה פשוט.

אבי סרצ'י:

אני מה שאני מבקש,

דובר:

לפתוח תלונה, מה.

אבי סרצ'י:

מה שאני מבקש כמו תמיד זה שיתוף פעולה.

עוזי חן:

ככה הוא עובד.

אבי סרצ'י:

שיתוף פעולה איתנו עם המשטרה. אם הבן אדם, אם אותו בן אדם מעדיף לעמוד, לצלם, מאשר להתקשר 100, שזה עוד הפעם, כשאתה מטיל את ה.. עושה פיפי ברחוב, זה כבר אנחנו נכנסים לעניין של, להגדרה פלילית של הטרדה מינית.

יעלה ביטון דה לנגה:

נכון.

אבי סרצ'י:

אז אני יכול, אני יכול לטפל בזה. לצערי, במדינה, להיות שיכור זה לא, זה לא לעבור על החוק, כן? כל אחד יכול לשתות.

רועי בנימין:

אבל זה אותו בן אדם עם הסכינים.

אבי סרצ'י:

עוד הפעם,

רועי בנימין:

סליחה, שאני ..

אבי סרצ'י:

בסדר, אבל עוד הפעם. סכין אנחנו נכנסים להגדרה פלילית.

רועי בנימין:

לא עושים כלום. אם הוא עדיין משתין ברחוב, לא עשו כלום.

אבי סרצ'י:

שיכור, אם הוא שיכור ואם הוא דובר: רחוב, זה לא נכנס לעבירה פלילית.

רועי בנימין:

אין בעיה..

אבי סרצ'י:

בסדר? אנחנו בשיתוף פעולה..

רועי בנימין:

... שולף לנו סכינים.. ואחרי זה רואים אותו משתין ברחוב אחרי שהוא כבר היה עם סכינים ואיים על אנשים.

אבי סרצ'י:

עוד הפעם, סכינים..

רועי בנימין:

אתה מבין שמשחו במשטרה לא תקין.

אבי סרצ'י:

עוד הפעם, סכינים זה משהו אחר. כל עוד הוא מחזיק סכין, כל עוד הוא גורם איזה נזק או משהו, יש על מה להמשיך איתו תהליך, אם הוא מטריד מינית, או אם הוא עושה את צרכיו ברחוב, אפשר לאכוף את זה, בסדר? אפשר בדוחות, בכל מיני דברים, אפשר להביא אותו לתחנה.

יעקב לוי:

להגיד לך שהגשנו כמה פעמים תלונות ואחר כך אומרים שזה, הם סוגרים את התיק..

דובר:

נסגר, נסגר.

יעקב לוי:

נסגר... לציבור.

אבי סרצ'י:

עוד הפעם, תראה, תלונות.. אין בעיה, אני..

יעקב לוי:

כל התלונות האלה נסגרות, אף פעם לא..

אבי סרצ'י:

זה אני מכיר את זה, זה אני מכיר. אף פעם לא התכחשתי לזה. נכון, יש מצבים שסוגרים את התיקים כי העברין לא נודע, כי זה חוסר ראיות.

יעקב לוי:

אבל תשמע, אני לא, אני חושב, אני חושב..

אבי סרצ'י:

זה דברים שאתה צריך להעלות..

יעקב לוי:

אני חושב שזה לא רק בעיה של המשטרה, זה בעיה יותר רוחבית, יותר קשה של העירייה,

אבי סרצ'י:

חד משמעית.

יעקב לוי:

ושל שיטור עירוני. לא נעשה שם שום דבר. תשמע, אתה יודע טוב מאוד, אתה יודע, בדוידקה בשלושה-ארבעה חודשים שם יש תחנת סמים גדולה מאוד בדוידקה, גדולה מאוד.

אבי סרצ'י:

תראה, אני אגיד לך משהו, אני..

יעקב לוי:

אני רואה את הסמים..

אבי סרצ'י:

אני אגיד לך משהו.

יעקב לוי:

אני רואה את זה כל יום.

אבי סרצ'י:

אני אגיד לך משהו. אני מכיר את מרכז העיר לאורכה ולרוחבה, בסדר? הייתי עושה אותה, ברגל הייתי עושה את זה. אני 14 שנים פה בתחנה, אני מכיר את העיר כמו כף יד שלי. אני יודע שהעניין בדוידקה, בסדר? עם כל הנושא הזה של הספסלים והתאורה והעניינים שעשו שם, היו שם עושים ביקורות של, לא יודע, שלוש פעמים או ארבע פעמים ביום של השיטור העירוני, שהיו מגיעים לשם,

נותנים דוחות, בסדר, נעלה את זה הלאה, אם אתה אומר שאתה לא מרגיש היום בנוכחות משטרתית.

יעקב לוי:

הם לא באים בכלל.

אריאל, יו"ר הוועדה:

סרצ'י, אני רוצה אבל שכן תתייחס רגע..

יעל ביטון דה לנגה:

לא, הם באים, יש רק בעיה, אין להם כתובת של הדייר רחוב.

אריאל, יו"ר הוועדה:

אני רוצה שכן תתייחס רגע, בוא פרטני רגע, אבל באופן כללי על ההסתכלות שלכם על התופעה ומה אתם, מה הפעולות בשטח שאתם עושים כדי למגר אותה.

אבי סרצ'י:

קודם כל, אנחנו כבר הגברנו את הסיורים שלנו, גם בבן יהודה, בכל הרחובות שם, בסדר? של יס"מ, שיטור עירוני שמגיעים לשם כל יום שמסיירים שם ברחובות, אם זה בריידרים, אופנועים, או ברגל. עשינו פעולות.. מה זה עשינו? השיטור העירוני עשה פעילות יפה שבוע שעבר שניקה את כל הרחוב, את כל יפו היה מזוהים של דרי רחוב, את הכל הוא קיפל, ייפה קצת את הרחוב שלא יהיה מזוהים, שטף את הרחוב מכל הדברים והחפצים שהיו להם.

לירון דרעי:

חבל.

אבי סרצ'י:

ועוד הפעם, אנחנו צריכים גם שיתוף פעולה עם הרווחה, ועל זה אנחנו דנים פה, שאנחנו צריכים המשך טיפול עם אותם דרי רחוב. אני בסופו של דבר, אם אני בא לדר רחוב ואני מרחיק אותו מנקודה אחת, הוא יבוא לי לנקודה שנייה, זה לא יעזור, זה פלסטר לבן אדם שקטוע איברים. אני צריך טיפול יותר מעמיק של הרווחה, שימצאו לו מקום, שידאגו לו, שיבואו. כווננים של הרווחה, מתי הסתובבו בבן יהודה? יש פה? יש פה מישהו מהרווחה?

עוזי חן:

כן, יש פה נציג.

יעלה ביטון דה לנגה:

ראש המינהל.

דוברת:

ראש המינהל.

אבי סרצ'י:

נשמח, נשמח לשמוע, כמה פעמים בשבוע מסתובבים שם הרווחה, מדברים עם הדרי רחוב, שואלים אותם אם הם צריכים משהו, הם צריכים מגורים. אני יודע שזה קצת בעייתי לרווחה, כי זה המון דרי רחוב, אבל צריך גם פעילות כזאת, לא רק שיטור, שיטור, שיטור, לעצור בן אדם. אני מעצור אותו, אחרי 24 שעות הוא ישתחרר. אין לי על מה.

מורן רביבו:

אני רוצה רגע גם להתייחס לסמכויות של השיטור. קודם כל השיטור העירוני עושה שם את הסריקות וכן מבצע אכיפה כמה שהוא יכול. עדיין חייבים להבין שיש קושי משפטי לטפל בדיירי רחוב. יש לנו פסק דין של תל אביב אמנם, של בית משפט עליון, לפנות ציוד של דר-רחוב, הציוד הבסיסי שלו של המחיה, הוא, הבית משפט התייחס לזה רק כשזה גורם לפגיעה ממשית במרחב הציבורי. וחייב בזמנו את העירייה, את עיריית תל אביב לגבש נוהל. אז עם הפסיקה הזאת, עדיין השיטור עושה שם את הסיוורים ומפנה מה שהוא יכול, אבל חוקית, אין לנו, אין לנו את כל הכלים. כלומר, אם הוא שם מזרון, לפי פסיקת בית משפט עליון, את המזרון אני אמורה להשאיר לו, גם עם זה אנחנו מנסים לעשות ולקחת כדי באמת למנוע ולמגר את המטרד הזה. זה שתבינו שמבחינת סמכויות זה לא, לא פשוט.

רועי בנימין:

אבל רגע, מחילה מכבודכם. עכשיו, כל הבעלי דירות, כל האנשים שבעצם נותנים להם את המקום הזה להיות שם, לכל הדרי רחוב, הם רואים שהם מקבלים מימון ממשד השיכון, מהרווחה, משרד השיכון. כולם אומרים את זה פה אחד. עכשיו, אני מסכים איתו, עם אבי. הוא מגיע, פותר תקלה ואחרי חמש דקות התקלה באותו מקום, כאילו, אז לא עשינו שום דבר. צריך להוציא אותם מהמקום הזה פשוט, אין מה לעשות משהו אחר. זה רק להוציא אותם משם.

יעקב לוי:

גם מביאים להם ארוחת בוקר, צהריים וערב.

רועי בנימין:

בדיוק. מביאים להם את זה, רק חסר שיביאו להם סמים וזהו.

רמי:

מי מביא להם אוכל?

יעקב לוי:

מביאים להם,

אריאל, יו"ר הוועדה:

בואו, בואו נעבור רגע להתייחסות.

יעקב לוי:

הרווחה מביאה להם אוכל, בוקר, צהריים וערב, אני רואה את זה. ארוחת בוקר מלכים, ואחר כך בצהריים ובערב מביאים להם. לא רע. מה רע?

אריאל, יו"ר הוועדה:

בואו ניתן רגע התייחסות של גיל ריבוש..

מורן לחמי:

אני רוצה בבקשה להגיד משהו אחר.

אריאל, יו"ר הוועדה:

ריבוש, סמנכ"ל העירייה.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל היא ביקשה להגיד משהו.

מורן לחמי:

אריאל, אני רוצה להגיב על זה. דווקא מנקודה קצת, קצת אחרת ולא פופולרית. ואנחנו מכירים דרי רחוב בהיכרות אישית, מנסים קצת לעזור להם במה שאפשר. זה אומר שלפנות אותם זה בעייתי ואני חושבת שאתה צודק, כי זה כל מה שיש לו, המזרון המסכן הזה וכמה פחיות, זה כל מה שיש לו, ואנחנו לוקחים לו גם את זה, וזה לא פתרון... זה פתרון נקודתי לאותו היום שאין שם מזרון ואין שם לכלוך, אבל גם מהם אני שומעת הרבה שיש בעיה במקלטים, כי יש שם הרבה גניבה והרבה פשיעה והרבה סמים, והם לא רוצים ללכת למקלטים בגלל זה. אז צריך למצוא פתרון שהוא גם ישמור על הביטחון שלהם ויאפשר להם את הרצון המינימלי לצאת מהרחוב.

מאור מאיר מיכה:

מילה אחת קטנה. אני מאיר מיכה, 55 שנה, עסק ב.. בעלים של פינתי. לא לפחד מהם, אל תתכופפו מהם. פעם אחת, הנה, אתה לא שומע וגם הם לא שומעים. אני אומר לך, אני, העצמאי הכי ותיק במרכז העיר. פעם אחת תיכנס בו, הוא לא יחזור אליך. תפסיקו... קח אותו עד המדרגות..

דובר:

אבל הוא יעבור למקום אחר, זה לא נכון.

מאור מאיר מיכה:

אל תגיד לי, סליחה. אל תגיד לי. אני, ממול פינתי היה שם מרכז של הנרקומנים, איפה שהיה השעון.

יעלה ביטון דה לנגה:

הם עברו למקום אחר.

מאור מאיר מיכה:

לא משנה, אבל אני אומר לכם... את המקום שלי..

יעלה ביטון דה לנגה:

הבעיה של פינתי נפתרה, לא של ה..

מאור מאיר מיכה:

ברוך השם, אין לי בעיה.

דובר:

צריך פתרון יותר יסודי, לא להעביר אותם ממקום למקום.

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רק,

אריאל, יו"ר הוועדה:

חבר'ה, אני רוצה לתת..

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רוצה להגיד להגיד משהו על מה שמורן אמרה, קצר אני אגיד. מורן, נדמה לי שהפסיקה אומרת, כי, בגלל שהעליתי את זה בוועדה הקודמת, אצל ראש העיר, אז אני חושבת שהפסיקה אומרת נכון, אסור לקחת את הציוד האישי-האישי, כמו שהבחורה.. אבל, אלא אם כן,

מורן רביבו:

יש פגיעה..

יעל ביטון דה לנגה:

פוגע פגיעה, פגיעה ממשית בהולכי,

מורן רביבו:

נכון.

יעל ביטון דה לנגה:

ומשתמשי המרחב הציבורי,

מורן רביבו:

נכון.

יעל ביטון דה לנגה:

או סכנה לחייהם,

מורן רביבו:

נכון.

יעל ביטון דה לנגה:

זה בדיוק התיאור פה.

מורן רביבו:

נכון.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל, כן צריך לתת להם מרחב התראה, נדמה לי, משהו כזה, את הסברת לי את זה.

מורן רביבו:

נכון, אבל זה..

יעל ביטון דה לנגה:

את הסברת לי לדעתי את זה, ולתת להם התראה לזמן שבו הם לוקחים בעצמם ואז לא לוקחים להם, את הצידוד.

מורן רביבו:

נכון.

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל, אבל שוב, נחזור לבעיה שם, שאנחנו מעתיקים בעיה מאתר לאתר אחר.

דובר:

ברור.

יעלה ביטון דה לנגה:

ולכן רק טיפול שורש יסודי, רווחתי יטפל פה בבעיה הזאת, והנישתי. אז מיכה, זה אחלה שהצלחת להזיז אותם,

מאור מאיר מיכה:

לא, אבל..

יעלה ביטון דה לנגה:

אבל העברת אותם למקום אחר.

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה רבה, יעלה.

מאור מאיר מיכה:

את יודעת מה אומרים, המרחם על אכזרים, סופו שיתאכזר על הרחמנים. הם באים מציקים,

יעל ביטון דה לנגה:

לא, זה סוגייה מעניינת מה שאתה..

מאור מאיר מיכה:

לא, הם מציקים לנו ואנחנו..

יעל ביטון דה לנגה:

נכון, כי לא יכול להיות שלדר-רחוב..

אריאל, יו"ר הוועדה:

חבר'ה, בואו נחזור..

יעלה ביטון דה לנגה:

יהיו יותר זכויות שמגינות עליו מאשר בעלי עסקים.

יעקב לוי:

הם בוזזים, בוזזים.

אריאל, יו"ר הוועדה:

אני רוצה לתת רגע, אני רוצה לתת..

יעלה ביטון דה לנגה:

זה לא דמוקרטיה, וזה לא..

אריאל, יו"ר הוועדה:

אני רוצה לתת רגע לסמנכ"ל העירייה גיל ריבוס להתייחס לסוגיה.

גיל ריבוס:

כן, שלום. קודם כל אני אגיד בהתחלה, שאנחנו, כל גורמי המקצוע שעוסקים בפרט, שותפים לדאגות שלכם. אנחנו גם ירושלמים וזה גם אכפת לנו, ולנו אין מטרה הפוכה בהקשר הזה, להפך. ועכשיו אני רוצה להגיד בדבר השני, שאמרו פה... ויעלה אמרה משהו לגבי דרי רחוב, אמרו..

יעלה ביטון דה לנגה:

הגדרות.

גיל רוביש:

זה לא מעניין, זה לא מעניין את בעלי העסקים ונכון, זה לא מעניין. סוג הבן אדם שנמצא שם, מבחינתכם זה אותו דבר, ובעולם המקצועי יש שונות מאוד גדולה בין דרי-רחוב לבין בריאות הנפש לבין מתחת לגיל 26. כל מיני דברים כאלה, בסופו של עניין, ירושלים מושכת תמיד הרבה מאוד שנים, אוכלוסייה. יש בזה טרנדים, זה עונתי, יש הבדל בין קיץ לחורף. העבודות של הרכבת, או עבודות בנייה כאלה ואחרות, מזיזות את זה. אכיפה מזיזה את זה, יש כל מיני תופעות. עכשיו רגע לגבי התפיסה המקצועית שלנו, שאני מדבר גם בשם קידום נוער שמתעסקים בצעירים, גם לנו יש החלטות של צעירים, בדיוק העמותות שפועלות. אנחנו לא מקימים שום שירות עם לינה במרכז העיר, אוקיי? גם מה שאתה הזכרת וגם הדירות האחרות, העירייה לא עושה את זה, כי אכן יש לזה השפעות של, זה יכול להיות מאוד טוב לתושבים, אבל אנחנו את השטלים.. את ההוסטלים, לא עושים במרכז העיר, כדי לא לייצר. עם זאת, יש גורמים נוספים שמותר להם על פי חוק לעשות את

זה, כולל גורמים פרטיים שעושים את זה למטרות רווח ולא למטרות שיקום, כולל באזור הדוידקה, וזה קיים. אוקיי? אנחנו לא יכולים, אנחנו כרווחה, או אנחנו כגורמי טיפול, לא יכולים להיכנס לזה ואני גם חושב שלמשטרה מאוד קשה. לנו יש, בינתיים יש לנו שעה סיורים כל שבוע, יש לנו צוות כוונות ויש לנו צוותים ביום. יש צוותי איתור בערבים, גם של קידום נוער וגם של הרווחה, שנמצאים כל הזמן. להגיד שאנחנו לא בבן יהודה זה, צריכים בטח אם אתה 14 שנה שם, אז בוא..

רועי בנימין:

לא, שאלתי, מתי פעם אחרונה, לא אמרתי שלא.

גיל רוביש:

אז אני אומר, שלוש פעמים בשבוע. שלוש פעמים בשבוע, לכל מקום, ואם יש פניות ל-106 או פניות כאלה ואחרות, אז זה נכנס לתוך הסיור. יושב איתנו מישהו שיודע בדיוק את הדברים האלה, אבל אתה בא, אתה מציע את השירותים. יש לנו מקום בשטח לצורך העניין שנמצא בשכונה מחוץ למרכז העיר. אם הם לא חייבים, הם לא הולכים. אוקיי? אתה לא יכול להכריח, הרווחה, ובכלל גורמי הטיפול לא יכולים להכריח, אז זה צריך להבין שזה המשחק שלנו. בסדר? עכשיו, יש עוד אלמנט שאני רוצה להתייחס למה שאמרת. מה שאמרת על משרד השיכון. זה נכון לדרי רחוב ולאוכלוסיות קצה, מגיע ממשרד השיכון, בחתימה של עובד סוציאלי, זה חלק ממה שהם צריכים להעביר למשרד השיכון ואז הם מקבלים כסף ממשרד השיכון. כשאנחנו יודעים שכתובת המגורים שלהם זה מקום שהוא לא מטיב, כמו שהזכרת קודם, אנחנו לא נותנים את החתימה הזאת, אבל אתה יכול לשכור דירה או להתאסף עשרה דרים, עשרה אנשים מהסוג הזה לקחת את הדבר, ולשכור דירה, זה אפשרי, זה חלק מהדברים של כבוד האדם והאפשרויות שקיימות והרבה מעבר לידיעה.. זה עניין ממשלתי.

רועי בנימין:

אבל מי מממן את זה?

גיל רוביש:

משרד השיכון.

רועי בנימין:

משרד השיכון?

גיל רוביש:

זה חלק, זה כמו דיירי עמידר,

רועי בנימין:

כן כן, הבנתי.

גיל רוביש:

לצורך העניין..

רועי בנימין:

אני קצת מכיר את הסיפור הזה.

גיל רוביש:

אז זה סיוע בשכר דירה. ואנחנו פתוחים, אנחנו פתוחים לכל מאמצי האכיפה, או גם קידום העסקים, גם קידום עסקים וגם שיטור עירוני ואכיפה וגם אתם וגם חירום וביטחון, אנחנו שותפים לעניין הזה, באים לכל הסיורים, נשמח לכל רעיון שיכול לעזור. אין לנו פתרונות קסם, לקחת בן אדם שנמצא ברחוב ולהזיז אותו. ואם הוא אלים, או שיכור או עושה משהו.. אז אין לנו כמובן שאין סמכות להזיז אותו ואנחנו צריכים סיוע בעניין הזה.

רועי בנימין:

אבל בדירה הזאת ספציפית בבן הלל, גם אבי יודע איפה זה, וכל המשטרה יודעים איפה זה, שם הם עשו את תחנה של סמים. שם יש שלוש דיירים ואיכשהו יש 30 אנשים בתוך הדירה הזאת וכולם יודעים וזה תחנה של סמים.

גיל רוביש:

אז בעבר ש.. אני לא יודע, נדמה לי ש.. שבן הלל זה דירה שאנחנו מכירים אבל והיה ולא, אנחנו צריכים לדעת ואז אנחנו בודקים ואנחנו מפסיקים לחתום לאנשים, שלא יוכלו לקבל שכר דירה אם הם גרים שם.

עוזי חן:

ואז השכר דירה..

גיל רוביש:

הם צריכים להביא לנו כתובת וחווה. אוקיי? אז זה טוב שאתה אומר את זה. היו, נדמה לי שבבן הלל זה בן אדם שהיו לו שלוש דירות במרכז העיר, כולל אחד..

רועי בנימין:

נכון.

דוברת:

מי זה?

גיל רוביש:

ב.. ולא, והפסקנו לעשות.. אנחנו... אז איפה שאנחנו יודעים אנחנו עושים, אנחנו לא עושים..

רועי בנימין:

אנחנו בעלי העסקים אמרנו לו, בוא, קח כסף, קח אלף שקל יותר, תן לנו את הדירה הזאת, נשאר אותה ריקה, רק תוציאו אותם משם. זה הדירה הכי בעייתית בכל הסיפור הזה. תשמע, הם עולים, אני אומר לך, הם יורדים משם הפוכים לגמרי, יענו, ערומים, מסוממים, אין, עם סכינים, מה שאתה לא רוצה. וזה הדירה הכי בעייתית.

גיל ריבוש:

דברים כאלה, דברים כאלה הם לא חוקיים.

רועי בנימין:

כן, עוד פעם..

גיל רוביש:

... לגורם.

רועי בנימין:

תראה, הם עושים את העבודה שלהם, אני מניח שהם גם זה, אבל יש בעיה מהשורש שלה, קודם כל, סתם שתדעו, מחילה, יום שישי אני הולך, אני גר במרכז העיר, יום שישי, אין לי למה לרדת מהדירה שלי, אני נמצא קומה חמישית, אני לא יורד. למה? מה שאני רואה זה רק הומלסים ורק הודים. אמיתי לגמרי. אני מרגיש כאילו אני נמצא, לא בעיר שלי, אין לי למה לרדת. פשוט נשאר בדירה שלי וזהו, מעביר ככה את השבת.

יעל ביטון דה לנגה:

באיזה רחוב?

רועי בנימין:

עכשיו אני לא מכיר ככה את מרכז העיר. ויכול להיות, והאנשים האלה הם גם בני אדם, כן? ההומלסים האלה, הדרי רחוב ואנחנו נמצאים במצב של מלחמה ואולי יש פה בעלי עסקים שעושים כסף, אבל יש אנשים שנופלים למצוקה, אז גם להם צריך לעזור. אני לא אומר שאני נגדם, פשוט אומר צריך למצוא לזה פתרון, ואם יש כל כך הרבה הודים אז יכול להיות שהם תופסים איזה כמה, משבצת של כמה אנשים שיכולים לעבוד במקום. לא הגיוני שכל העיר נהייתה הודים וסינים ו..

יעקב לוי:

... עכשיו את התאילנדים, הגיעו אלה.. לירושלים.

רועי בנימין:

זה משהו הזיה מה שאני רואה במרכז העיר.

אריאל, יו"ר הוועדה:

עוזי, אני אשמח גם להתייחסות שלך רגע, כל נושא המצלמות, איך אנחנו גורמים לתחושה להרגיש יותר טוב בקרב התושבים?

עוזי חן:

אני חושב שהדברים שנאמרו כאן מתארים בעצם שיש פה בעיה שהטיפול בה חייב להיות קצת יותר הוליסטי ולא כל אחד עושה משהו ו... כי זאת כנראה תופעה קצת יותר מורכבת. שמעתם את הקושי ואת האתגרים. לגבי המצלמות, תראו, אתם בעצמכם אומרים שרוב הדברים מתועדים ומצולמים, זה לא משהו שנעלם מעיני מישו. לגופו של עניין, יש מצלמות במרכז העיר, אני שמעתי, הקשבת למה שאמר כפיר בהתחלה ומה שאתם שוחחתם. אנחנו נתקין איפה שצריך, נוסיף את המצלמות שיהיה גם תיעוד למקרה שצריך לתחקר או זה, אבל אני לא בטוח שזה הסיפור, או זה הפתרון, כי אתם מתארים את התופעות, טוענים שיש תיעוד לדברים. זה לא משהו שהוא לא ידוע או לא מוכר.

יעל ביטון דה לנגה:

אבל יש לזה אפקט הרתעתי?

עוזי חן:

זה קשקוש-בלבוש.

יעלה ביטון דה לנגה:

הרתעה.

עוזי חן:

קשקוש-בלבוש.

יעלה ביטון דה לנגה:

קשקוש-בלבוש.

עוזי חן:

רק שנייה, רק שנייה.

רועי בנימין:

מחילה אבל זה לא כזה נכון אבל, כי..

עוזי חן:

רגע, רגע, רגע.

רועי בנימין:

גנבו לי את כל הכיסאות מהעסק ולא...

עוזי חן:

בוא רגע, בוא, אני לא שומר על הכיסאות שלך ואני גם לא אשמור על הכיסאות שלך.

רועי בנימין:

לא, לא,

עוזי חן:

רק שנייה.

רועי בנימין:

אבל כשהיינו צריכים את המצלמות לא היה את המצלמות.

עוזי חן:

אז רק שנייה. לא יודע מה היה, לא היה, אני עוד פעם אומר, יש למצלמות האלה ייעוד מסוים, ואתם מצביעים על אירוע נקודתי, מקומות ספציפיים, אנחנו נתגבר שם במצלמות, כי זה החלק הקל והפשוט. אז בפעם הבאה לא נדבר על מצלמות, זה לא יפתור את הבעיה, זה מה שאני מנסה לומר. בסדר? אז את חלקנו אנחנו נעשה, זה החלק הקל, אבל צריך גם לומר את הדברים. יש לנו מספיק ניסיון עם תופעות כאלה ששמים מצלמות, אז זה לא מדיר את הבעיה, זה לא ידיר את דרי הרחוב נקודה. נשים מצלמות, נתייעץ אתכם, נבדוק אתכם, נדייק את הדברים ספציפית איפה זה בדיוק המקומות, נעשה את הפיין-טיונינג הזה, יהיה מצלמות, יהיה תיעוד. נעשה את זה, זה החלק הקל.

רמי:

זה לא יפתור את הבעיה.

אריאל, יו"ר הוועדה:

כן, אני אשמח להתייחסות שלך ושל קובי לגבי רגע המינהל תפעול פה באירוע, מהדברים הקטנים שיכולים לשנות את המציאות, זה חשוב שנכיר.

כן אבו:

טוב, אז אין לנו איך באמת למדר את התופעה הזו, כמובן שאני מצטרפת לדברים של עוזי, אבל אני חושבת שכמינהל תפעול, אנחנו יכולים לחשוב על רעיונות יצירתיים כדי באמת לשבש משהו במרחב הציבורי, כדי לשבש להם את הנוחות להם. אם זה הגברת תאורה, אם זה ספסל כמו שיש בתל אביב, ספסל כזה שהוא חצוי ואי אפשר לשכב עליו, בדברים הקטנים. אין לי באמת איך לעשות, להוקיע את זה מהשורש.

יעל ביטון דה לנגה:

זה מרתיח..

עוזי חן:

לחלוטין. יותר מבצעי ניקיון, יותר שטיפה.

כן אבו:

יותר ניקיון,

עוזי חן:

יותר לא יודע מה, יותר להפריע, סליחה שאני אומר..

יעלה ביטון דה לנגה:

.. פה ושם.

עוזי חן:

שנייה, בסדר. אני בעד ש.. סליחה שקטעתי אותך אבל אני חושב שהדברים שלך הם היותר מכוונים. פשוט לעשות פעולות בתקופה ממוקדת, למקד פעולות. גם אם אי אפשר להחרים ציוד, עצם זה שמגיעים, שמזיזים, שנוכחים.

מורן רביבו:

לא, אז אפשר ב..

דוברת:

אפילו נוכחות.

עוזי חן:

שנייה אני אומר, כן. גם אם באים ושוטפים עכשיו. חבר'ה, תראו, אנחנו, אני לא בטוח שזה הפורום וזה ה... זו הפלטפורמה או הבמה הנכונה לומר את הדברים האלה.

מורן רביבו:

זהו, בדיוק, בדיוק, בדיוק.

עוזי חן:

אבל אם רגע נרחיב קצת ב... ניקח קדימה את מה שחן אומרת, אז אפשר לרכז מאמץ, נקרא לזה ככה, כדי לגרום לאיזושהי אי נוחות או לצד כל הפעולות הנוספות. דבר נוסף, אמר את זה אריה מקודם, אני לא בטוח שזה אולי נאמר מספיק חזק, אריה. וגם אתה,

אריה קינג:

קצת.

עוזי חן:

נדמה לי... הניסיון שלנו מלמד במקומות שבהם יש תופעות בלתי רצויות, שליליות, דברים רעים, מה שמנצח זה הטוב, סליחה שאני אומר את זה ככה. גן סאקר, גן הפעמון, היו לנו שנים קשות מאוד שם של תופעות בלתי נסבלות, ואנשים טובים הדירו את עצמם מהמקום, לא באו כי פחדו, כי היה לא נעים. למרות המצב, כשהתחלנו לעשות שם פעילויות, טורנירים, ספורט, אירועים, המציאות הזאת בעצם חיזקה את מי שצריך והזיזה הצידה את כל הדברים הפחות טובים. אז היה אכיפה והיה מצלמות והיה הכל וזה בסדר גמור, אבל בסוף בסוף בסוף, מי זה דיבר על יריד או על משהו? כאילו...

יעקב לוי:

אני אמרתי

עוזי חן:

אני אומר, אני זכרתי מה אמרת. אני חושב שגם הדברים האלה, מעצם התכנון שלהם, ההכנות, הניקיון, הפינוי, הדברים האלה, הם חלק מ... לתפוס את השטח.

יעקב לוי:

מפריע להם.

עוזי חן:

אז כן, ויכול להיות שזה מה שצריך לעשות, אז...

אריאל, יו"ר הוועדה:

אני רוצה לומר בהקשר הזה, שבאמת כי גם בחודשים הקרובים אנחנו הולכים להרחיב את הירידים שבמרכז העיר, לעשות עוד כמה ירידים בכל מיני מוקדים נוספים. נוסף על כך, חן, אני אשמח שתרחיבי רגע על דברים שקורים במרכז העיר בחודשים הקרובים, שגם כן כחלק מהתפיסה הזאת, ויושב איתנו פה אלי שהפוקר שהוא מעמותת שבתות וחגים. אני רוצה להגיד, אולי אתה צריך להתחיל בזה בסוף, כל דרי-הרחוב, הומלסים באשר הם, איך שנקרא להם, בסוף זה בני אדם שאני בטוח שכל אחד מהם לא היה רוצה להיות במצב שהוא נמצא בו עכשיו. ואני ישבתי עם אלי לפני חודש, חודש וחצי בערך והוא כבר הרבה שנים מלווה את התחום, מנסה להביא לשינוי בתוך הדבר הזה, לתפוס את האנשים האלה, להכניס אותם למסלול, לתת להם איזשהו בית חם ולנסות להכווין אותם לדרך חדשה. אז אני אשמח גם שאתה תתייחס רגע לדברים שעלו פה רגע מהחוויה האישית שלך, אבל קודם חן, אני אשמח שתיתני רגע את הדעת על מה שקורה.

חן דיין:

כן. אז אני מסכימה עם זה. קודם כל, שלום לכולם, אני חן מנהלת רשות הצעירים בעיריית ירושלים. אנחנו מרגישים את זה שיש שינוי במרקם במרכז העיר. פעם צעירים היו מרגישים, זה לא שהם לגמרי לא מגיעים היום, אבל פעם הייתה תחושה יותר בטוחה. לא יודעת אם אני מסכימה איתך לגבי זה שבנות לא מסכימות לעבור, או לא מרגישות בנוח. אני גרה ברחוב שמאי, מאוד מאוד קרוב גם לעסק שלך ושל כולכם, ואני הולכת בערבים ואנשים כן יוצאים, אבל כן יש תחושה פחות נעימה. אנחנו, אני חושבת שאנחנו צריכים למקד רגע מאמצים ביחד, בחודש אוגוסט אנחנו עושים, רשות הצעירים יחד עם קידום עסקים, בכל יום שני, ברחוב אחר במרכז העיר, איזשהו פופ-אפ קייצי, כדי להתחיל להביא צעירים קצת יותר חזרה לרחובות מרכז העיר. יש את הפרונט-סטייג' ב-31/07 ממש בעוד שבוע, ישר אחרי תשעה באב. היה לנו את מסיבת הרחוב הבלוק-פארטי. אנחנו כן מנסים לרכז מאמצים וכספים ותקציבים באירועים שימשכו אנשים וצעירים כן למרכז העיר. אני מסכימה שזה צריך להיות ביחד שנייה רגע עם כל הטיפול, כי אנחנו מצליחים להביא את האנשים אבל הם לא נשארים. אז צריך פה איזה משהו יותר הוליסטי.

מאור מאיר מיכה:

למה הם לא נשארים?

חן דיין:

מה?

מאור מאיר מיכה:

למה הם לא נשארים?

חן דיין:

הנה, לאור כל מה שאמרו פה עכשיו.

יעל ביטון דה לנגה:

חן, רק להגיד לך שבסקר שעשינו לאחרונה בנושא עמדות נשים בעיר על תחושת הביטחון האישי, ירידה דרמטית בתחושת הביטחון.

חן דיין:

במרכז העיר?

דובר:

כן.

יעל ביטון דה לנגה:

18 אחוזים.

חן דיין:

במרכז העיר?

יעלה ביטון דה לנגה:

במרכז העיר.

עוזי חן:

כן כן, בטח.

יעל ביטון דה לנגה:

רק במרכז העיר, בגלל אזורים חשוכים. עכשיו, כקרימינולוגית אני אומרת לכם שהמחקר מראה שנים, שמה שאמר עכשיו עוזי, ומה שאמר עוד מישהו פה על תאורת רחוב ועל מצלמות, כן יש להם כוח הרתעה בכל העולם. כן יש, גם הנראות עצמה, או התזוזה, להזיז את הגבינה זה עושה, אבל, אבוי לנו וטוב שאמרת מה שאמרת עוזי בסוף, כי אמרת, לא זה הפלטפורמה. לעולם לעולם, אתה אומר מה לא, ככה לימדו אותי, ככה אומר לי אמיר בן דוד כל הזמן ואני אוהבת את זה. לעולם אנחנו לא אומרים רק מה לא.

עוזי חן:

מה כן.

יעל ביטון דה לנגה :

אנחנו צריכים להציע את החלופה ואת הפתרון ההולם. אלו בני אדם, אלה תוצרים של החברה שלנו הקלוקלת. אנחנו לא יכולים, גם אם הם מאיימים על חיינו, ואנחנו עדיין לא הגענו בפגישה הזאת לפתרון. ויש מדינות, ויש עיר אחת גדולה בעולם, ניו יורק, שפתרה את הבעיה צריך ללמוד מהם וצריך ללמוד מיפן, מטוקיו איך הם פתרו בעיה שם. ויש..

גיל ריבוש :

לא בדיוק, לא בדיוק פתרו אותם.

יעל ביטון דה לנגה :

ואני מסיעה אותך לשם, אני שולחת אותך ליפן על חשבוני ללמוד את..

עוזי חן :

רגע..

יעלה ביטון דה לנגה :

אין על יפן, אין על יפן בפתרון הבעיה הזו, שווה ללמוד מטוקיו איך הם פתרו בעיה חמורה. אין הומלסים, לא ראיתי אחד במשך שלושה שבועות, לפני חצי שנה.

עוזי חן :

בשיטה שלו של מיכה.

יעלה ביטון דה לנגה :

מה?

עוזי חן :

בשיטות של מיכה אולי.

יעלה ביטון דה לנגה :

בשיטות של מיכה..

אריאל, יו"ר הוועדה :

חבר'ה, אני, בהמשך בלעשות את זה באמת טוב, אלי, אני חשוב לי רגע לומר, אני לא חושב שיש פה מישהו אחד עם טענה כלפיך שבאת, ש... משהו רע.. אני יודע, אני אומר את זה בפני כולם פה, מטרותיו וכוונותיו הכי טובות בעולם, אבל כן חשוב שגם אתה תשמע רגע את הזווית השנייה, אבל תן לנו רגע מהזווית שלך, איך הדברים מתקיימים ואיך אתה רואה את זה ממשיך.

אלי שפורקר:

קודם כל אני נמצא פה בעיר כבר 17 שנים. זה לא חדש לי, מה שכל החבר'ה פה רואים, אבל בתקופה האחרונה זה מאור ממש החמיר והחבר'ה ממש במצוקה קשה. האמת היא שאני נכנסתי עם שותף טוב, שבאמת אמר לי, אלי, חבר'ה ברחוב, זה לא, זה לא מסתדר לי, אני רוצה לעזור לכולם. אז באמת הרבה חבר'ה שאתם רואים אותם ואולי אתם רואים אותם פחות היום, זה מכיוון שאני לא לוקח אותם ומשאיר אותם אצלי, אלא נותן להם תוכנית עבודה בשביל להתקדם קדימה, ולהעביר אותם לכל מיני מקומות טיפוליים או כל מיני מקומות פרטיים שאני משלם עליהם, שכל טיפול כזה עולה 32 אלף שקל לכל אחד. אוקיי? ומפה, זה ההשתדלות שלי למען ירושלים ולמען הסביבה. זה מה שאני יכול. אני כמובן גם בקשר עם הרווחה, עם כורש, עם המנהלת שם, מדהימה, שגם איתה עשינו איזה שיתוף פעולה, איזה שת"פ שהיא אומרת לי, תשמע, אתה מסיים משהו כזה, חבר'ה ברחוב או מצוקה, תעדכן אותנו ואז ביחד אנחנו עובדים ומקדמים אותם קדימה, למקומות טיפוליים לא פה, בירושלים. זה מה שאני יכול לעשות, אני לא נתמך 17 שנה, לא מדינה, לא עירייה, לא קיבלתי אף פעם תקציב משום מקום, וזה הטוב שאני יכול לעשות.

אריאל, יו"ר הוועדה:

אלי, שאלה,

חן דיין:

אבל למה דווקא במרכז העיר?

אריאל, יו"ר הוועדה:

בדיוק.

חן דיין:

אני אשמח להבין.

דובר:

קודם כל זה חדש.

אלי שפורקר:

אז קודם כל אני, אז קודם כל לפי מה ששמעתי שיש שיפור, אז אני נכנסתי למרכז העיר בעניין של דיירי הרחוב, לפני שבועיים-שלוש. אני לא נמצא שם הרבה זמן, כיוון שראיתי את המצוקה, כי יש לי עמותה שאני מתעסק עם נוער בסיכון ונערות בסיכון כבר 17 שנים, אבל ראיתי הרבה חבר'ה הומלסים ואז נכנסתי לתמונה. אני לא יודע מה, אתם בטח רואים רק שיפור, אני לא החמרתי את המצב, אלא אני לוקח אותם ומנסה לשלוח ולהוציא אותם החוצה לטיפולים יותר מקצועיים

מכספי. אז אני לא יודע כאילו, זה המקום שנבחר כרגע. עוד הפעם, אם יהיה מקום יותר טוב ותינתנו לי להגיע למקום טוב יותר, אני מוכן ללכת למקום אחר ולתת להם את מה שצריך.

רמי:

כי הוא בסינמה סך הכל שבועיים, אז בגלל זה, שלא יהיה בלבול פה.

אלי שפורקר:

יש לי 100 מיטות שם, אוקיי? ואפילו ביום שישי פגשתי אחד מהשוטרים, מ... שאמר לי, אלי, תשמע, יש מלא מתים.. שאם אתה יכול לעזור. אז מה שאני יכול לעזור..

חן דיין:

לא אבל זה לא ככה..

אלי שפורקר:

תראי, בעיר, קודם כל, גם ... היו המון שהיו גם נמצאים, בעיר, יש לכם ברחוב הסורג.. יש לכם מקום, אז זה לא חכם גם, אבל..

גיל ריבוש:

קודם כל זה, שים לב לבל גילאים השונים..

אלי שהפוקר:

זה לא משנה. זה..

גיל רוביש:

קצת משנה.

אלי שהפוקר:

זה לא משנה, אבל זה דיירי רחוב.

יעל ביטון דה לנגה:

אלי, רק להגיד שאם אני אוסיף עוד שנקל אחד בנושא המחקרי, בסדר? כי אין לנו פה איש אקדמיה אז להבא, אולי כדאי לעשות את זה אבל..

אריאל, יו"ר הוועדה:

לא, יש פה מספיק..

כפיר ניימן:

כולם פה תארים שניים.

יעל ביטון דה לנגה:

סליחה סליחה. עכשיו אני מזהה אותך, עכשיו אני מזהה אותך..

דובר:

אלופים וזה, תראי איזה יופי..

יעלה ביטון דה לנגה:

עכשיו אני מזהה אותך, סליחה, סליחה. סליחה, לא, סליחה. אני מתכוונת ש.. רק להגיד ש..

אלי שהפוקר:

אני רק רציתי להגיד משהו לפני..

יעלה ביטון דה לנגה:

אתה מכיר, כן, כן, בבקשה.

אלי שהפוקר:

... שיש סקר חדש אם דיברת על יפן.. ניו יורק.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן.

אלי שהפוקר:

אז יש סקר חדש שיצא עכשיו, שיש התמכרות לרחוב. זה משהו חדש, שמגלים את זה שאנשים כיף להם להיות ברחוב וזה המקום שלהם.

יעלה ביטון דה לנגה:

כן, אבל זה ראש העיר באמת דיבר על זה. אבל אני רוצה להגיד משהו אחר, שאלתי רגע את כפיר אז הוא אמר לי שאולי זה חונה אצל גיל ריבוש. יש מאמר יסוד בתחום, של שינוי התנהגות עבריינית או דרי-רחוב, זה.. אתה מכיר את זה, זה נקרא וואט וורקס, מה עובד. הדבר היחידי שהוכח מעבר לכל ספק שעובד, זה תעסוקה, ואתה יודע את זה.

אלי שהפוקר:

נכון.

יעל ביטון דה לנגה:

ואני רואה שאתה הולך בכיוון הזה. נכון שבדרי רחוב, גם אנחנו יודעים להגיד, מהמחקר, ואתם יודעות את זה אולי להגיד תכף, זה שהתעסוקה היא, בניגוד לאחרים, עבריינים אחרים וכולי ועבירות פליליות, אצלם יותר קשה נושא התעסוקה, אז לכן עושים תעסוקה שהיא משקמת. אתה מבין על מה.. שהוא לא מודדים לו שעות, הוא לא צריך לדפוק שעות. הכל זה החברה מממנת את השיקום התעסוקתי, ופה אני חושבת שאנחנו צריכים כעירייה אולי וכחברה, בכלל הישראלית.

גיל ריבוש:

יש אין-ספור,

יעלה ביטון דה לנגה:

ואני בטוחה שיש..

גיל רוביש:

אין-ספור מסגרות שיקומיות, ומרכזי יום.

יעל ביטון דה לנגה:

של הדרי רחוב?

גיל ריבוש:

של כל מיני סוגים. זה, דרי רחוב זה, אומרים את זה פה, אבל יש הבדל בין מכור לבין בריאות הנפש, לתחלואה כפולה, לבין צעיר, לבין בוגר. כל דבר כזה זה..

אריה קינג:

גיל, יש לי שאלה אבל מקצועית, מקצועית. יש איזושהי..

גיל ריבוש:

אבל שנייה, רק שנייה. יש, במרכזי הזדמנות כאלה שלא נופלים לקטגוריות האלה, שלושה עובדים סוציאליים ייעודיים ותעסוקה לגברים מהסוג שאת מדברת עליו. כלומר, זה.. בפן השיקומי, אין לנו, אנחנו לא הגענו ל.. ואין לנו יותר איך לקבל אנשים. זה לא, זה לא הבעיה, אגב, גם הש.. לא מלא, כי יש פה עניין, בקיץ הוא לא מלא, בחורף הוא מלא.

אלי שהפוקר:

יש כאן גם ... ממש בכיכר ציון.

אריה קינג:

גיל, יש לי שאלה מקצועית. יש הסבר לזה שכל המקלטים האלו הם במרכז?

גיל ריבוש:

איזה מקלט? אה, מה שהוא סיפר? הכל..

אריה קינג:

כל מה שיש, המקלטים האלה שיש להם, המחסות האלו שיש להם.

גיל ריבוש:

לעירייה אין מחסות במרכז העיר, אוקיי? יש..

אריה קינג:

מי משכן אותם ב...?

גיל ריבוש:

זה פרטי מה שהוא אמר.

אריה קינג:

לא שלו.

אלי שהפוקר:

לא שלי, הוא מדבר על שלך.

דוברת:

השלטר.

אריה קינג:

מה זה? השלטר זה שלנו, נכון?

גיל רוביש:

השלטר הוא לא במרכז העיר, הוא בשכונה מאוד מאוד מאוד רחוקה ממרכז העיר.

אריה קינג:

מה שיש במרכז העיר, בבן יהודה שם, ב..

אלי שהפוקר:

ברחוב הסורג 2.

גיל רוביש:

יש, שלטרים שבהם עמותות מביאות נכס למכרז של משרד הרווחה.

אריה קינג:

אז אני שואל, יש עניין מקצועי שזה יהיה במרכז העיר?

גיל ריבוש:

יש עניין מקצועי לעמותות, כי לקהל יעד כמובן, יותר נוח במרכז העיר, יותר נוח זה לא הביטוי הנכון. אם זה יהיה בפסגת זאב כנראה יהיה להם קשה למלא את השורות. זה לא מקום סגור, זה לא..

אריה קינג:

הסינמה הוסטל הזה, כל הדברים האלה, זה..

גיל ריבוש:

סינמה הוסטל זה פרטי.

אריה קינג:

אבל הם מקבלים מימון מהמדינה, נכון?

גיל ריבוש:

לא, לא, אין.

דוברת:

לא.

אריה קינג:

מה, זה פרטי לגמרי, 100 אחוז?

אלי שהפוקר:

הסינמה הוסטל כן פרטי.

אריאל, יו"ר הוועדה:

חברים, אני רוצה, אני רוצה למקד את הדיון.

אריה קינג:

אז שנייה, אז אני שואל, אני שואל בקטע הפרטי. יש עניין מקצועי לשים את זה במרכז העיר?

גיל רוביש:

זה מה שחן שאלה.. מה?

אריה קינג:

אין? יש לכם עניין שזה יהיה במרכז העיר?

אלי שהפוקר:

לא. פשוט מה שקרה,

אריה קינג:

אבל זה מושך אותם, הם נמשכים כי זה נוח להם.

אלי שהפוקר:

לא, לא, לא, זה בדיוק להיפך. הרי..

חן דיין:

בגלל שהם אבל..

אריה קינג:

אבל נוח להם.

אלי שהפוקר:

רגע, רגע.

אריה קינג:

הם יוצאים, קופצים משם..

חן דיין:

נוח..

דובר:

אבל הם תמיד היו שם..

רועי בנימין:

לא לא, לא, לא נכון. לא נכון.

חן דין:

ביצה ותרנגולת.

אריאל, יו"ר הוועדה:

חבר'ה, אני..

אריה קינג:

.. את התיירים האחרים שנשארו.

אריאל, יו"ר הוועדה:

בואו רגע, בואו רגע, אני רוצה לסגור את הנושא. אני רוצה רגע לסגור את הנושא. דוד, תן לי רגע. קודם כל אני רוצה לומר שבאמת כל גורמי המקצוע שנמצאים כאן היום, באמת עוסקים בסוגיה הזאת יום-יום, יש קבוצות, יש איזה 3-4 קבוצות עבודה בנושא שכולם מסונכרנים עם כולם. אני אגיד וזה חלילה לא כטענה כלפי הדרג המקצועי שלא הובן אחרת, אבל אני חושב שאנחנו פה באירוע שאנחנו כבר לא צריכים להגיב למה שקורה, אלא לייצר תוכנית באמת כמו שעוזי אמר, תוכנית הוליסטית רחבה לאיך לטפל בדבר הזה. אני רוצה להעלות פה הצעה להחלטה שניגש אליה לראש העיר ולמועצת העיר כדי לקבל את האישור כדי באמת להתחיל לקדם אותה, להקים צוות עבודה עם כל הגורמים הרלוונטיים שפה, גם מרווחה, גם מחירום ביטחון, פיקוח עירוני, תביעה עירונית, קידום עסקים, משטרת ישראל, לייצר פה תוכנית עבודה רוחבית, בסדר? עם מדדים ומסגרת זמנים של מתי כל דבר קורה, כי אני, ותקנו אותי, אם מישהו חושב אחרת ממני, להמשיך לעבוד במתכונת של פלסטרים ולטפל כל דבר נקודתית לא יפתור את הבעיה, ולכן אני רוצה להעלות הצעה להחלטה, לייצר תוכנית אמיתית ורחבה עם כל הגורמים הרלוונטיים, ולצאת איתה לדרך, שיתוף פעולה גם עם גורמים אולי מהחברה האזרחית, ובאמת מכאן לצאת עם איזושהי בשורה יותר רחבה בנושא. אני חושב ש.. ופה אני פונה רגע לבעלי העסקים שכאן איתנו, אני חושב שכולם מבינים שאין פה פתרון קסם לצערנו, יש פה כל מיני פרמטרים והגבלות חוקיים בעצם שמגבילים גם את המשטרה וגם את עיריית ירושלים לפעול בנושא. וגם אני, חשוב לומר, גם כל מיני פרמטרים אנושיים שאנחנו צריכים לשים פה על השולחן ולהבין שבסוף אלה בני אדם שצריך גם לדאוג להם. אז אני מקווה מאוד שאנחנו נצא ונייצר את התוכנית הזאת בהקדם האפשרי. אני גם בטוח ששותפיי פה מהנהלת העיר ישמחו לקחת חלק בנושא הזה. אם יש למישהו עוד משהו לומר בנושא, אני חושב שאנחנו נתקדם..

יעלה ביטון דה לנגה:

...

אריאל, יו"ר הוועדה:

לא, לא. אנחנו תכף נגיע.

דובר:

אני חושב שאתה יכול לרתום לזה הרבה אנשי עסקים, שזה כוח עבודה, מתוך מטרה חיובית, כאילו.

אריאל, יו"ר הוועדה:

לגמרי, לגמרי, לחלוטין.

דובר:

שאלה קטנה, אחרונה באמת קטנה. למה אתם לא מגייסים את אותם לעבודות... ?

אריאל, יו"ר הוועדה:

הנה, אני רוצה להגיד פה, רועי למשל, לוקח חבר'ה כאלה נותן להם עבודה לסגור ולפתוח שולחנות, הוא מנסה שישתף איתם פעולה, כאילו קורים דברים כאלה.

דובר:

לא, אבל..

רועי בנימין:

אבל רגע, בנושא הזה אני רוצה זה. מה השם שלך, סליחה?

אלי שהפוקר:

אלי.

רועי בנימין:

אלי,

דובר:

.. ארוחת בוקר, צהריים... הם ישנים..

רועי בנימין:

אני חושב שאתה עושה משהו שהוא מבורך... אבל לא במקום הנכון. אני אומר, אני הייתי שמח לעזור, אני גם מגיע מעולם התיקון, אבל.. רגע, חבר'ה.

אריאל, יו"ר הוועדה:

חבר'ה, שנייה. רגע, חבר'ה, רועי, אם אפשר רגע שוב?

רועי בנימין:

חבר'ה, זה משהו שאתם רוצים לשמוע, זה בדיוק מה שעכשיו אריאל אמר. אני חושב שהוא עושה עבודה מבורכת והוא עושה את זה מהכיס הפרטי שלו, זה בכלל עוד יותר מבורך, בעיניי. אני חושב שזה לא המקום הנכון לעשות את הדברים האלה, לא שם באים לטפל באנשים במרכז העיר שלשם מגיעים בעצם אנשים למרכז קניות והחוויה של ההורים עם הילדים, שבאים לדקור אותם זה קצת פחות קשור לזה, וזה כי הוא לא קיבל את המנה שלו.

אלי שהפוקר:

ראית איזה מקום יפה הוא נהיה.

אלי שהפוקר:

שיפצתי..

רועי בנימין:

כן. אבל שקופצים מהמרפסת לעמודים, זה עדיין לא זה.

אלי שהפוקר:

... זה יפה..

רועי בנימין:

שנייה. רק אני חייב להגיד לך משהו. בדיוק בנוגע למה שאריאל אמר. אני לקחתי אותם החבר'ה האלה, אני גם מנסה לעזור להם, לתת להם עבודה, בואו תפתחו, תסגרו, נותן להם מה שאני זה, קונה להם אוכל, הכל. אבל וזה אבל חשוב מאוד. החבר'ה האלה חלקם, חלק הם בסדר, יענו, לא ברמת הסמים, רק אלכוהולים, והם אומרים לי תשמע, זה היום לקח את המנה שלו, הוא לא הזריק את הזה, לא מדובר באלכוהול, מדובר פה באנשים שמזריקים הירואין.

אלי שהפוקר:

נכון, צודק.

רועי בנימין:

זה לא.. הנה, לפחות אתה מסכים איתי ואתה מצדיק את הזה. עם אנשים כאלה אני לא יודע איך, כמה אפשר להתמודד איתם, מחילה.

אלי שהפוקר:

לא, צריך לשלוח אותם לאשפוז.

רועי בנימין:

צריך לשלוח אותם דחוף לאשפוז.

אלי שהפוקר:

אני יודע, זה מה שאני עושה.

רמי:

זה המטרה.. זה מה שהוא עושה..

רועי בנימין:

זה, אבל זה האנשים שמסתובבים ברחוב, שתהיו בעניינים.

אלי שהפוקר:

לפעמים 32 אלף שקל לחודש לבן אדם.

רועי בנימין:

אבל זה האנשים שמסתובבים בסוף ברחוב, ברחוב אצלנו.

אלי שהפוקר:

בסדר, אבל אני שולף אותם לאט-לאט. ירדו לך? ירדו אנשים, נכון?

רועי בנימין:

ההפך.

רמי:

אבל הסתובבו הרבה יותר.

רועי בנימין:

ההפך, עוד פעם אני אומר לך.

יעקב לוי:

קודם כל אני רוצה.

רועי בנימין:

אני אומר לך עוד פעם, אני מעריך את העבודה שלך אבל התווספו הרבה יותר.

יעקב לוי:

אני רוצה להגיד לך אריאל, אריאל, קודם כל אתה עושה עבודה מבורכת ועבודה מצוינת וגם אני חושב שהפורום הזה הוא פורום מצוין, אבל זה פורום שזה מדובר על משהו שהוא טווח ארוך וטווח רווחי, ואם זה לא ייצא כלום, וכל .. ועוד אחות ועוד זה, וביטחון וזה, ההוא לא קשר עם ההוא, הוא לא קשר .. סתם, זה בלבולים, אני חושב שזה סתם בלבולים, זה סתם, לא ייצא מזה כלום. אני חושב שאתה צריך לעשות פה איזשהו משהו מצומצם שאנשים שיקבלו החלטות. ב', למה לא עושים מחר בבוקר יריד בדוידקה? למה לחכות לעוד ועדה ועוד ועדה ועוד ועדה מחלקות? למה לא עושים מחר בבוקר.

כפיר ניימן:

כי אני אסביר לך, כי יש דבר כזה,

יעקב לוי:

למה לא לעשות מחר בארבע?

כפיר ניימן:

כי יש דבר כזה שנקרא קול קורא, מבחינה משפטית ואנחנו מחויבים לו.

יעקב לוי:

כן. נו אז תעשו את זה, כבר ארבעה חודשים, כבר לפני שלושה-ארבעה חודשים אמרתם שאתם עושים את זה.

כפיר ניימן:

אז אחלה ותאמין לי שאנחנו בפינג-פונג עם אנשי המשפטים.

דובר:

בנושא הזה.

כפיר ניימן:

ויש דברים שאנחנו מחויבים, אנחנו עושים את זה לפי סדר. תאמין לי שכבר אתמול הייתי עושה, כמו שעשיתי בצומת האיקסים, אבל גם אני מחויב לפן המשפטי.

אריאל, יו"ר הוועדה:

יעקב, אני אגיד גם,

יעקב לוי:

אבל אני אומר, כל פעם שאתם עושים את זה, אבל אני לא רואה, אני רואה שזה עוד פעם שישה חודשים, עוד פעם ועדה כזו ועוד פעם אותו אנשי מקצוע..

כפיר ניימן:

לא, לא, זה לא קשור.

יעקב לוי:

ועוד פעם ועדה וכל אחד יגיד למצלמות..

כפיר ניימן:

זה לא קשור לאנשי..

יעקב לוי:

..כן מצלמות וההוא. זה, באמת, מה אתם רוצים מהאנשים האלה?

אריה קינג:

... אני..

יעקב לוי:

מה אתם רוצים מהם? הם בסדר גמור. אתם בסדר גמור. מה, אני לא מבין מה קורה. אתם צריכים לקחת להיות מאוד אופרטיביים ולצאת לדרך. והמשטרה צריכה לעשות את העבודה ממחר בבוקר, לא עכשיו, להתקשר, לא להתקשר, התקשר, לא התקשר.. גם הנושא של, אצלכם, מה קורה עם הפיקוח שלכם? איפה הפיקוח כאן? הפיקוח הוא... זה של, בעיה של עיריית ירושלים, זה לא בעיה של המשטרה רק. זה בעיה שלכם הרבה יותר מאשר המשטרה.

רועי בנימין:

דרך אגב,

יעקב לוי:

בואו, תצילו אותנו. המצב.. אני כוע.. אני זועק, כי אני זועק מליבי כי אתם לא מבינים מה שקורה פה. אתם מוציאים לנו את החשק לעבוד בעיר הזו, אתם מוציאים את החשק להשקיע בעיר הזאת. אתם מבריחים את המשקיעים בעיר הזו. אני לא משקיע פה גרוש כבר, אני קניתי עכשיו ב-100 מיליון שקל בשנה האחרונה, אני לא קניתי שום דבר בירושלים, ואני לא אקנה כלום בירושלים, כי בגלל מה שקורה כאן. אתם יושבים פה, מדברים מדברים. אני אומר לכם, אני יש לי חברה ענקית בכל העולם, בירושלים אני לא משקיע כי אני לא רוצה להשקיע פה, כי זה עיר זיפתית. לא נותנת כלום לתושבים שלה. לא נותנת לנו שום ביטחון. העסקים שלנו מופקרים ועושים וכל יום בוזזים בנו, גונבים לנו, שוברים לנו, הורסים לנו, משתינים, מחרבנים, מזרונים. מה הולך כאן? מה אתם יושבים פה, מדברים, מדברים, מדברים? תבינו אותי, אני אומר לכם את האמת מעומק ליבי אני אומר לכם.

דובר:

למה? תשקיע.

יעקב לוי:

זה גועל נפש מה שהולך כאן.

אריה קינג:

אריאל, אני רוצה. קודם כל אני מתחבר למה שאתה אומר, מר לוי. אני אומר, אני כבר פתחתי ואמרתי את זה. אם אנחנו נדבר גבוהה-גבוהה, אנחנו נישאר גבוהה-גבוהה.

יעקב לוי:

אתם תישארו גבוהה-גבוהה.

אריה קינג:

אנחנו צריכים להישאר ברמת השטח, ואני מתחבר כל כך. אני אומר, זה ברמת הדברים הפיזיים, שיראו פיקוח, שיטור עירוני 24/7, שהוונדליזם שנעשה שם ינוקה מיד, לא אחרי שבועיים או אחרי חודשיים.

יעקב לוי:

הוא זורק פחית, תן לו קנס 400 ו.. שקלים.

אריה קינג:

ו.. נכון, לכסח,

יעקב לוי:

תן לו,

אריה קינג:

במקום. ... הרתעה.

יעקב לוי:

מה הם עושים? הם אוכלים את הארוחת בוקר, זורקים את הזה..

אריה קינג:

אני רוצה רק לומר עוד משהו.

יעקב לוי:

לא בפח אשפה, זורקים בדוידקה.

אריה קינג:

אני רוצה לומר עוד משהו. פח אשפה.

אריה קינג:

אני רוצה לומר עוד משהו. למרות היוזמות הפרטיות, החיוביות הללו, לטפח את אותם אנשים ולעזור להם. אני חושב..

יעל ביטון דה לנגה:

כאילו אי אפשר..

אריה קינג:

אני חושב שלעשות דבר כזה במקום כמו שאמרת אתה, הקצפת של הקצפת של העיר, לעשות את זה שם, זאת תקלה שהעירייה הייתה צריכה לשים לזה אנדלס.. ואני אומר גם עכשיו לפניך, שזאת טעות חמורה. אתה פשוט מושך אותם למקום הזה, נוח להם. ישנים, בבוקר הולכים, גונבים, שודדים, אין..

יעקב לוי:

ומקבלים אוכל.

אריה קינג:

אנחנו נותנים להם אוכל לשם.

יעקב לוי:

מקבלים אוכל, ארוחת בוקר, צהריים וערב.

אריה קינג:

זה כאילו תקלה. הם, אני, ליבי ליבי איתם אבל לא שם, לא במקום שאנחנו רוצים שיהיה הקצה של הקצה...

יעקב לוי:

היום ספרתי 39 .. 39 הם יוצאים בבוקר, 39.

אריה קינג:

לא יכול להיות. אנחנו צריכים..

אלי שהפוקר:

אני רוצה שתביא לי את הזה שגנב שהוא נמצא אצלי..

אריה קינג:

מה, מה?

אלי שהפוקר:

אני רוצה שתביא לי את הבן אדם שגנב, שהוא נמצא אצלי.

יעקב לוי:

מה זה הדבר? תאמין לי, הרסו לנו את החיים.

אריה קינג:

לא שגנב, הוא לא זה שגנב, הוא מסתובב ברחוב..

אלי שהפוקר:

תביא את זה שגנב..

אריה קינג:

לא, אבל, כשאני 20, ה-30 שיש אצלך, למה אני צריך.. במשך היום שם?

...

...

אריה קינג:

אני בעד, אבל ... מקום במרכז העיר... זה מה שאני אומר, שהעירייה צריכה למצוא..

אלי שהפוקר:

אז תביא...

אריאל, יו"ר הוועדה:

תמר. שנייה, חבר'ה, אני מסכים, אני מסכים עם הדברים שנאמרים פה, אני גם, בדיוק כפיר נתן לי פה רגע שיש לנו באמת סתירה. אנחנו משקיעים המון משאבים בסמטת דרום... המון משאבים בדורות ראשונים ובום.. יש לנו פה התנגשות. אני רגע אבקש מכל הדרג המקצועי כאן, אנחנו, בואו נקצר תהליכים, בואו ניפגש אנחנו ביחד, נייצר את התוכנית הזאת כמה שיותר מהר, גם המשטרה, חייבים אתכם פה באירוע. זה משהו שאנחנו חייבים לשים לו את הסוף כמה שיותר מהר. אני, באמת מתחבר לכל הדברים שאמרו פה, בטח לזעקה שלך, יעקב. אני גם, אני גם שוב.. אני בכוונה ביקשתי שתמר..

יעקב לוי:

אני זועק כי אני אומר לך, אני אומר לכם כבר עוד פעם, אני בצורה הכי גלויה,

מורן לחמי:

כן אבל..

יעקב לוי:

אנחנו ירדנו בהכנסות ב-75 אחוז בחנויות שלנו, בדוידקה. 75 אחוז. לא בגלל הרכבת, בגלל השיכורים האלה, האנשים האיומים האלה. אף אחד לא רוצה לבוא לקנות בדוידקה. רק רואים אותם בכניסה. רבותיי, אני אומר לך, אני אומר ליועצת המשפטית, הם לא יושבים בדוידקה, הם יושבים על המדרכות. אי אפשר לעבור, אנשים לא עוברים, אנשים לא עוברים. זה, את יכולה להשאיר אותם ככה? זה חוקי? זה מותר?

דוברת:

אז אמרתי ש..

יעקב לוי:

זה בדיוק..

דוברת:

אבל עשינו את זה כבר.

יעקב לוי:

כישלון..

דוברת:

לא, לא, אבל זה בדיוק מה שאמרנו, וברגע ש..

יעקב לוי:

יושבים על המדרכות.

רועי בנימין:

... 4 מזרנים ליד .. שם.

יעלה ביטון דה לנגה:

קנסות לא יעזרו. יבואו לעקל לו את המזרון, מה ייצא לך ממנו?

אריאל, יו"ר הוועדה:

חבר'ה. תן התייחסות רגע. חבר'ה, אני מבקש שנייה רגע סדר, אנחנו, זמנינו, אנחנו רוצים להתייחס לדברים.

יעקב לוי:

המשטרה, המשטרה לא יכולה לזרוק להם את האלכוהול? היא יכולה, מותר להם.

אריאל, יו"ר הוועדה:

רגע, שנייה, מורן, לפני שאת מתייחסת. אני רק אגיד, אין לנו זמן, אין לנו זמן לצערי הרב להגיע לכל סדר היום בדברים, לכן אני קוטע אחר כך תבוא לפרטני. אני רגע רוצה לעבור על כמה דברים שיש לנו פה. כל הנושאים של רישוי, תפעול עסקים, בחינה ואזהרה של אחריות תפעוליות, קיום ירידים, כל הדברים האלה, נגענו בזה, בסדר? כל, הנה, אני אומר את זה בפה גלוי, כל מי שעסק שיש לו פה בעיות של רישוי, או בעיות של מתקנים, דברים כאלה, להוציא כיסאות ושולחנות, אנחנו בעד, אנחנו מעודדים. שיהיו כמה שיותר כיסאות ושולחנות ברחבי מרכז העיר, כל עוד הם עובדים בנגישות והזהר. כל הסוגיה של כיסאות, ספסלים וכל הדברים האלה, חן, אני יודע שזה בטיפול שלכם, אנחנו צריכים לשים בזה, לשים על זה גז. אני כן אשמח רגע, קובי, שתתייחס לזה במשפט זריז על כל הסוגיה של התאורה במרכז העיר, כי זה אירוע שאני לא שומע אותו רק בדורות ראשונים, אלא גם ברחוב, מדרחוב ב... באופן כללי. ולפני שאתה מתייחס רק, שנייה אני אתייחס למה שאתה אמרת, יעקב. יש דברים שקל לנו לעשות, בסדר? באופן מהיר, בסדר? לצורך העניין, יש משהו נקודתי, קל

לשלוח לשם רגע, לא תמיד קל אבל, לשלוח רגע פקח לאזור או לבקש שוטר שיגיע, זה דברים שהם נקודתיים. יש דברים בסוף שלוקח זמן לעשות אותם, כמו למשל, תמר פה מחברת עדן, אנחנו מנסים לקדם כמו הוועדה שהייתה פה הקודמת, לקדם שדרוג של כיכר הדוידקה. למה? כי אנחנו יודעים שאם אנחנו עושים שם שיפור של פני העיר, אוקיי? מביאים לשם איזשהו מתקן שהוא רגע, המרחב יאפשר שם עוד הוצאה של כיסאות ושולחנות, ולשים איזשהו מונומנט באמצע שיהיה יפה וימשוך תיירים וימשוך אנשים להגיע לנקודה, זה גם דברים שבהסתכלות הרוחבית, היא מרחיקה תופעות, תופעות של פשיעה ושל דרי רחוב מהמרחב. זה דברים שלוקחים זמן. ירידים וכל הדברים האלה, בדיוק כפיר נגע בזה משפט, אנחנו חושבים שזה קל להוציא את הדבר הזה לפועל. בפועל, זה תהליך שאנחנו כבר חצי שנה רק בהתדיינות איך לאפשר שימוש במרחב הציבורי כי זה האירוע. אני, יש דברים רוחביים שאנחנו מתעסקים בהם, לוקחים קצת יותר זמן אבל אנחנו לגמרי מתעסקים בתוך הדבר הזה, והדברים הנקודתיים, הנה, אני אומר פה, אנחנו נפעל מהר כדי לייצר..

יעקב לוי:

אבל למשל תאורה.

אריאל, יו"ר הוועדה:

הנה, הנה,

יעקב לוי:

תאורה בדוידקה.

אריאל, יו"ר הוועדה:

... עכשיו..

יעקב לוי:

תאורה בדוידקה. הכל חשוך, הם עושים פיפי וקקי בערב, כי הכל חשוך, מותר להם ואף אחד לא רואה אותם.

אריאל, יו"ר הוועדה:

בוא רגע ניתן לקובי להתייחס לסוגיה.

אלי שהפוקר:

סוגיית התאורה ומצלמות.. תודה לכולם..

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה, אלי.

קובי כבן:

אני אענה. אנחנו מחלקת המאור, אנחנו עובדים בעיר כמה שיותר. בכל מקום שאנחנו מקבלים תלונה או משהו, אנחנו רצים ומטפלים... צוות בעניין... פתרונות, כל מקום שיש, אנחנו, המקום, כל המקום, יש פרויקט רחב שהעירייה מקדמת אותה, כבר נתנו אישורים, עברו שלבי תכנון ראשוניים לכל האזור כולו, לתאורה יותר ברמה יותר גבוהה. המקום מואר כיום, לפי התקינה ודברים שהעירייה עומדת בהם המקום מואר, כל המקומות מוארים. יש נקודות נקודתיות שאפשר לקדם אותם או לעשות תוספת תאורה, עשינו את זה למשל בדורות ראשונים. למרות שיש שם תאורה מספיקה והיא עומדת בפינה, עשינו לבקשת העניין, מאז נתנו שם איזה מעין אלמנט נוסף והתקנת תאורה נוספת. אנחנו עובדים בכל מקום שניתן, כל מקום שיש.

יעקב לוי:

מתי היית בדוידקה?

קובי כבן:

אנחנו מסתובבים שם כל הזמן,

יעקב לוי:

מתי?

קובי כבן:

ואני אשמח גם להסתובב..

יעקב לוי:

תבוא, תבוא, בבקשה. בוא תבוא תראה, איזה חושך, איזה פינה. איזה פינה אתה מדבר?

קובי כבן:

אנחנו..

יעקב לוי:

הכל חשוך שמה,

קובי כבן:

אין בעיה. אנחנו..

יעקב לוי:

הם עושים צרכים, מה שהם רוצים הם עושים שם.

קובי כבן:

אנחנו..

מורן רביבו:

אבל יפתחו פניות על המקום הזה?

יעקב לוי:

איך הם יכולים? תראו, רבותיי..

מורן רביבו:

.. צריכים להבין..

יעקב לוי:

אנחנו לא יכולים לפתוח כל יום.. אתם לא יכולים לבוא בעלי עסקים..

אריה קינג:

קובי, תיקחו... לשם.

יעקב לוי:

תבואו, חברים, אני מציע לכל בעל מקצוע כאן, שיבואו לשטח, תהיו בשטח. תהיו בשטח קצת.

מאור מאיר מיכה:

תזמין אותם הם יבואו.

יעקב לוי:

איך אני אזמין אותם? .. אתה יכול? מחר בבוקר, בוא אני אזמין אותך, תשיג איזה מספר טלפון של אחד..

קובי כבן:

שנייה, א', הטלפון..

יעלה ביטון דה לנגה:

הגזמת.

יעקב לוי:

בחיים .. לא יענו לך.

יעל ביטון דה לנגה:

אני.. מה זאת אומרת? על מי אתה מדבר? על אנשי המקצוע פה?

קובי כבן:

אני אגיד לך, לפי..

יעקב לוי:

כן.

יעלה ביטון דה לנגה:

אז לא, אלי, אלי, בוא, אל תגזים, היית עד עכשיו פיקס.

יעקב לוי:

לא, אני אומר לך, שאני ניסיתי..

יעלה ביטון דה לנגה:

אל תלכלך... אל תקלקל.

יעקב לוי:

אני לא מלכלך. אני ניסיתי.

יעלה ביטון דה לנגה:

לא אמרתי שאתה מלכלך, אמרתי אל תקלקל.

יעקב לוי:

לא מקלקל.

יעלה ביטון דה לנגה:

את הדברי טעם שאמרת תשמור אותם.

יעקב לוי:

אני שומר אותם,

יעלה ביטון דה לנגה:

אני רוצה להגיד לך שאפילו אני..

יעקב לוי:

אבל אני רוצה להגיד לכם..

יעל ביטון דה לנגה:

שאני לא דרג מקצועי, הלכתי, הלכתי פיזית רק שבוע שעבר לראות את הדוידקה ו..

יעקב לוי:

כן, אוקיי, אני אתקן. הם משתדלים.

יעלה ביטון דה לנגה:

נשארתי שם שעה לפחות..

יעקב לוי:

משתדלים, משתדלים, אבל זה גם לך. תייריס לא יבואו לדוידקה.

יעל ביטון דה לנגה:

אני על זה, אני כל היום על זה עובדת. כבר התיירות פנים...

יעקב לוי:

.. גועל נפש. הוא עובר שם, הוא בורח. .. אתה עובר, אתה בורח. אני לא אזמין אותך. נכון או לא?

יעל ביטון דה לנגה:

אנחנו... כל אנשי..

יעקב לוי:

הוא בורח, הוא בורח.

יעלה ביטון דה לנגה:

כל הדרג המקצועי..

קובי כבן:

אנחנו נענה לך.

יעלה ביטון דה לנגה:

נבוא איתך.

קובי כבן:

אנחנו אומרים כל פניי, אי כל, אתם העיניים של... נשמח לטפל,

יעקב לוי:

כן.

קובי כבן:

... על אזורים חשוכים, נטפל בהם מיידית.

דוברת:

נטפל בהם.

יעקב לוי:

חבר'ה, אנחנו זועקים לכם מתוך כאב, לא מתוך..

דוברת:

אבל אנחנו כאן לתת לכם את השירות הזה.

קובי כבן:

ידידי, אנחנו פה לתת, אנחנו פה לתת לכם את השירות.

יעקב לוי:

זה חשוד, זה לא נראה טוב.

קובי כבן:

אז אני אומר, אנחנו פה..

יעקב לוי:

זה מצלמות לחנייה אלופים אתם, אלפים, אלפים אתם. תוך חמש דקות אם אתה לא פועל בזמן, צ'אק, דוח הביתה, צ'ק-צ'אק דוחות והכל.

קובי כבן:

בסדר. אז אם יש מקומות, אנחנו נשמח שתעלו אותם, יש לנו בדרך המוקד, או דרך האתר, תעלו לנו מקומות ספציפיים שיש לכם, אני מבטיח לכם שמחלקת המאור תיכנס לשם. המדיניות של העירייה היא להאיר כמה שיותר, שיהיה תחושת ביטחון יותר גדולה. אנחנו עושים הרבה פרויקטים באזורים האלה. עוד פעם, אנחנו כאזור, דנים, אנחנו עומדים בתקינה, גם האירופאית, גם הארצית, ובנוסף אנחנו עוד אומרים, אם אתה יש לך נקודה ספציפית שיש לך..

יעקב לוי:

כל מה שאתה אומר זה נכון, תבוא, אני מאוד אשמח לעשות לך סיור שם. דבר שני, מה ש.. שבוע שעבר אני רואה בחור, תופס, עושה גרפיטי בצורה איומה. מתקשר ל-106, אני התקשרתי, אתה יכול, זה שיחה שמוקלטת. אז מה היא אומרת לי? היא אומרת לי, אדוני, זה לא טיפול שלנו. תתקשר למשטרה, הם יטפלו בו. התקשרתי למשטרה, אומר המשטרה, אדוני, מה אתה רוצה שנעשה? תתקשר ל-106.

יעל ביטון דה לנגה:

לא, אבל זה..

קובי כבן:

לא, אבל זה עניין אחר, זה וזה, זה עניין..

יעקב לוי:

ואז עד שהוא בא, הוא כתב את כל הגרפיטי ואז התקשרתי ל-106, תנקו את זה..

קובי כבן:

לא, יש לי עניין אחר אבל אנחנו עונים כרגע לשלב התאורה.

יעקב לוי:

כן.

קובי כבן:

ואנחנו מוכנים ככל שיהיה פנייה אתכם, או דרך קידום עסקים, או דרך המוקד, אנחנו הראשונים שנהיה שם ונבדוק את העניין.

יעקב לוי:

אין בעיה.

אריאל, יו"ר הוועדה:

אז קובי, הנה, אני יודע, אני יודע קודם כל יודע שליבכם במקום הנכון ואתם רוצים לעשות טוב ואני יודע שגם אתה באת לפה כדי לשמוע וכדי לנסות ולתקן, אני יודע. אני אומר לך, אני אומר, ראה זאת כפנייה. זאת אומרת יש פה זעקה של בעלי העסקים שעולה על החושך ברחוב, זה משהו שהוא דורש טיפול, אז אני מבקש ממך ברמה האישית ככה לקחת את זה לתשומת הלב, כי מה שנקרא..

קובי כבן:

אנחנו פה לתת את השירות. תגידו מקומות מדויקים,

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה רבה.

קובי כבן:

אנחנו נגיע לשם.

יעקב לוי:

אנחנו גם,

דוברת:

אנחנו... טלפון.

יעקב לוי:

אנחנו נשתף אתכם פעולה.

רועי בנימין:

רגע, אני חייב להגיד משהו. אני קודם כל, הם, החבר'ה האלה וכל קידום, אגף קידום עסקים באו ובאופן אישי עזרו לי ברחוב, ואני חייב להגיד קודם כל תודה רבה ענקית.

יעקב לוי:

אני חושב אותו דבר.. אני מודה לכם..

אריאל, יו"ר הוועדה:

מגיע, מגיע..

יעקב לוי:

מגיע. כל הכבוד לך.

כפיר ניימן:

אה, אריה פה, ואני שמח שאתה פה, דווקא בזמן הזה.

רועי בנימין:

אבל..

קובי כבן:

לא, עשינו פה למשל, פה זה נקודתית מבצע שנעשה מהיום למחר. אבל זה..

כפיר ניימן:

לא, זה לא רק קידום עסקים, זהו, זה לא רק קידום עסקים, זה נציגים מאוד ספציפיים..

רועי בנימין:

לא משנה, כולם באו ובאמת עזרו ורגע לפני שאני פותח את המקום, באמת הם נתנו את המענה, אבל אנחנו רוצים להחזיר את מרכז העיר שיהיה מרכז עיר ויהיה משהו ש..

יעקב לוי:

וכיף לבוא לפה.

רועי בנימין:

ולא משהו שעומד בתקן, מחילה מכבודכם, זה לא אמור להיות איזה עכשיו, אני קיבלתי שם תאורה של חדר חקירות. לא בשביל זה עשינו את זה. ויש תקציבים לדברים האלה,

יעלה ביטון דה לנגה:

של הקג"ב.

רועי בנימין:

ויש דברים שאני יודע שהם ..

דוברת:

אתה יודע כמה עלתה התאורה שלך?

רועי בנימין:

לא משנה. אבל הבנתם, יש מיצבים ויש דברים יפים שאפשר לעשות ולקדם ולעשות את המקום חי ומזמין. גם שנה שעברה היה דברים הרבה יותר מגניבים.

יעקב לוי:

טוב, אני חושב שאתם עושים, אתה עושה עבודה מבורכת.

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה רבה לכולכם.

יעקב לוי:

וכפיר, אני חושב שאתם עושים עבודה, ודיברתם, עוד פעם, יש לכם הבדל שמיים וארץ מה שקרה לקידום עסקים בעשור, בשנתיים האחרונות. אתם עושים עבודה מבורכת וטובה ואני מברך על כך, אבל אני חושב שזה לא רק תלוי בכם, זה תלוי בגורמי מקצוע אחרים, ואני שמח ש... קיימת. תעזרו לנו, אנחנו גם נעזור לכם.

אריאל, יו"ר הוועדה:

תודה רבה, ואני מבטיח שאנחנו נשתף פעולה כולם כדי להבין את המצב יותר טוב. הישיבה נעולה, תודה רבה לכולם.